

מי שלומד בכל יום אָת שָׁלְשָׁת
הַלְמֹזְדִים רְאֵלָג, בָּזָה לְעַצְמוֹ

בֵּית נְצָחִי

זֶה מָה שְׁחוֹלָן לְפָנָיו לְעוֹלָמִי
עַלְמִים וְלִנְצָחָה נְצָחִים (אשר בנה).

למוד יומי
ב'בלי ירושלמי ת'וספთא
בעיריה מפוארת מנקרת ומופסקת

צו באקומווען די און אנדרע ספרים און קונטראיסים:

היכל הקודש ויליאמסבורג

Hechal Hakodesh
Williamsburg
27 Skillman Street
Brooklyn NY 11205
1-718-384-1652

היכל הקודש קריית ברסלב

Hechal Hakodesh
Kiryas Breslev
181 Huschke Road
Liberty NY 12747

היכל הקודש קריית יואל

Hechal Hakodesh
Kiryas Joel
8 Premishlan Way.
Monroe NY 10950
1-845-243-0563

היכל הקודש קריית יאל

Hechal Hakodesh
Kiryas Joel
8 Hayes Ct.
Monroe NY 10950
1-845-467-5299

היכל הקודש מאמי

Hechal Hakodesh
Monsey
32 Dolson Road
Monsey NY 10952
1-347-733-7551

היכל הקודש בארא פארק

Hechal Hakodesh
Boro Park
1011 41 Street
Brooklyn NY 11219
1-718-384-1652

www.BreslevCenter.com

צו הערן די הערליך שיעורים
פונעם ראש ישיבה שליט"א רופט:

חיזוק פאר די
אידישע שטוב
212-444-9169

קול
ברסלב
212-444-9191

חיזוק יומי
צו באקומווען די חיזוק יומי

טעלעפאנן מעסידיזשניג

347-630-2876

chizikyomi@gmail.com

פסחים. פרק עשריו – ערבי פסחים דף קב עמוד ב – מתוך מהדורות "אבן ישראל – (שטיינזלץ)"

רשות

ה

11

בשיטמאנַז – לומר לדורי ר' שמעאל וויה בבל שפיפה ולא שפיפה בכל וויה
לדרר עקיבא – אמר אין כוחה כוכן לא לדרר שמעאל בדורות ברורה
שענין בשפיפה – יצע. בן מורה נמי באן, בסידר לא הדרה בשפיפה אז, והכי מוכחה
בפחסום בערך דוד אשרא (טאר), דפרה ופלה פחסום וולס דודיקון ומושיע מאן
מפאק מעין, והוניאן נמן לילענן דרכיה שען
בשפיפה סייר – אלמאן איזה הרהור פסה
בשפיפה, וויה קה בבל שפיפה, ודוחיק שעוד
מרוחק וויה קה גודם והדום, ושפיפה עוד על
סידור שוקן ווישע: בדורותם פוק ביצ'ת איסאי
(לא), משמעו, מאן ואית לה פסה בשפיפה, לא
מצ'י פערן קדרין שעוןן בשפיפה – איז, אין
איספאן מאן איזה הווקן שעוןן בשפיפה –
יען, ליל' ליל' הדרה בשפיפה, דקאמורה ז'ודן וויזר
יעשע, ואדי מעסן לה לדרויניג מאן לילענן
ברורה שענין בשפיפה יצע – הלאם לומת:
ויזדר וויזדר ושער – טער: ווישע: וויזדר לה רבינו הקדש
דאדר לאו וויה בבל שפיפה וכוב' פריחו: והא
הוואדי דושע מנן מונען דוקידיך – לא
שפמעאל הד אפריך – ואכטוי ממעאל לה

אנזער. פאן דריין אפנגל
ווען דריין אונזער – מישום
ווית: וויך אפער: בונגט:
ווען דראן דראָר בונגט:
ב' בונת הפסח – פער:
של עבּה – לא פער:
וישענאל. רבי אנטכָּר:
או פומת ז. גמאָר:
ו. ווישענאל וויה בבל:
ו. וויה בבל:
ו. וויה בבל:

בדרכו צלב זרעו פהניות וחלואה לה מחרת פהניות

רבי ישמעאל במתניתין כי האי גונאים. ולרבנן רבי עקיבא בר' – כראמרין נמי בא' אמרו אללא זומרים, לוד על חבר מושך ופסח שטענין והזיהו וויקה שון ואיגבניא פוקף לו' מונחים והם בפ' כי'ויש סקונין' (גונ') מודרכין קד' רודה מודרך, ושמי מונה שון כרבנן, ומזה גונת איזה מודרך, בדרישת:

1	חד גני אפניל חד גני אנדר – חד מפרש טעמא דמנחין מא טעמא מונמא פיגול
2	תאן דודין, אוור. אוור. שטעה עטאנן וווער מא טעמא מונמא און דערין. מיטש שוויי
3	בחונה – נווע ערל'וועא, שאן פונגולער בערין להופסיד את הבעלבים, ווער, דשלטינס
4	ויאן ואן לבון בוכן לאיל אווא, ווער, ושוחטן בערין שעס האונס כרי לאובניל בולם, ומיטש
5	היב גווע ומואנטה, מעס איצ'ל'ה חונין – שלאל
6	יעתעניל באבליך, חד אונר ביז – מון מאטס
7	תאן דודין, אוור. מהונ מאטס בככיה, משנה
8	ברב' הפס – אונר איכיל'ס סוסהון, על של
9	זונ' גויגונט אונגע שער ומונראן בערין לאיל'
10	שליטם. גמראַ שייד – דומוקה מורהוק
11	דלא איכיבת לה אם נעליטים שיינעם על הדסן
12	ויא אל. שייד דס אונר בעטשע בענות די
13	שפילל על הוהס. לא שטיח בבלל ווילען
14	בלויל, אסן מון פסח דומוקה ווילעטם
15	בשפחיה, לא עשה כלום. וכון אונן דומיי ה
16	לה במונטן ודיטס און ביבת אונדער טויטא אונר
17	כתר' צוועטן בעטנונגסערן ברך לוד הוחב לא פעד
18	את הפה בערין הפעג פער לא שען וויה ריבי
19	ישטאלע האה דיטין לדיביג'ה ימי שטמאאל וווקה
20	בלל שטיח ולא שטיח בבלל וויה –
21	וירערן, אן נון פסח דומוקה אל שעטה כלום. אבל, אן נון ליטטס בעטשכח – לאין לא פיך
22	ברב' הפס פוטרין את שעטל שטעה שטעה בבלל בערין דומוקה דוש ווילעט אוניה
23	פורין אוול שעטל, פיל' שאן פהון בערין דוש בבלל שליטם.

הדרן עלד ערבי פטחים ומליקא לה מסכת פטחים

רישב"ם

חד לתנ' אֲנִיל וְרוּת הַנִּי אֲנָטֵר – חד מפרש טעמאן דומתינין מא' טעמאן פיגל
ונסנא את הדודים, והוד מפרש טעמאן דומתינין מא' טעמאן נורו' מטמא את הדודים.
שם השיד' בחנה – גורו' חטבב טעמאן מל' פילולו' דרין דרין דרין דרין
הכבלים, אימאורה שונגן ודיין, ורבינו פריש שעוז ער' – ליפ' חטבב טעמאן דוד'ן, רוא' לאוכין בול'.
לען' בון לאלא הוה השך, שטוטם מבדין לשם טוחא, רוא' לאוכין בול'.
נדראה, דאין פיגל אלא בשוחט על מנת לאוכל פוניג, און אלא של' בילילם ליש' בובא, מיט' עז'ל'
לטש טאטש, און קאנ' פוניג, און אלא של' בילילם ליש' בובא, בובא.
בחנה – של' יאלעצל' אובללה הוהו הין ליש' לשוחט. און אמד' בוי' – מון'
ונסנא את הדודים, והוד אמר בעבב, והוד אמר האה דעליגן, ואוכיר' אוכיר'
אנפלו' בעדיה. בוצ'אנטו' – טטמאן ניכבלן בעביבה לטמא ארכום. **משנה** רוכת
אוכילו' בעדיה.
הטבורה והחומר מפרש בתוטטה (גוטטה), איזה ברכת הפסה' בירק' קאה'ה / אלדאנ
מל' העטל' איש' קושן מבוגערין גענט לאילול הפסה'. און ואו' ברכת הפסה' בירק'
אתה האילו' העטל' איש' קושן מבוגערין גענט לאילול הפסה'. ואו' בה דיטין
היינז איעעה יש' האבה שא' ספטה, און יאנ': ריב' נוותה קער' עיר' עיר' אוכיר'
בליל' הפסה' פולאגא דרב' יישמעאל וובי' עיקרא' מושנין טמאן בגמורא הבי' גיסין
בריך על' הוות אל' פא'ת פא'ת, בריך על' פא'ת פא'ת, בריך ריב' יישמעאל
טב'ה' נו'ת' נו'ת' – נו'ת' נו'ת' לא'ת' לא'ת' נו'ת' נו'ת' לא'ת' לא'ת'
מן' אַלְמָרָה – קאנ' נו'ת' נו'ת' לא'ת' לא'ת' ריב' יישמעאל וו'יך' בליל' פשפה'ה ולא'
שפפה'ה בליל' וו'יך' – מבטה'ה ובטה'ה בפרק' ביט' טמא'ו' (ה), שא' מענין לה' לא'
ישמעאל' ואמר' האה' בשפפה'ה ולא' דוקיר'. דוניג', ריב' יישמעאל' אומ' מהן' שאנאר
איך' בדור' שר' – וו' למונ' לבוכו' שטען מון' דיט' ואימונ' ליג' מוכ' מעש'
ו'סח' תונ' תלוד' למ'ו' – יוד' דוד' חדר' ש' – איז' אל' לאיל' שא' קרבנות אל' זיין'
דוכולו' כה' וו'יך', והשותה דקאמו' ריב' יישמעאל' ודפסה' בשפפה', שטעמיה לה'
בומזינע' נג' ברכבת פסח הווא ריב' מברת' בוגה' ואונ' נספ'ר של' פשפה'
ברכת' החומר, אמ'ו מעיטה' ביטינן בדוריק', בון' שא' האר' וו'יחס' שייניע' בשפפה' כבפסח
– יאנ', בדורגא'ה דהידי' בפרק' ביט' טמא'ו' (ה), טמא'ן ליטינן דורי'קה שנונן בשפפה'
בירוקה' כשלימין, וכל' שא' בוטה' – אל' איז', דמיין דרכבת' פסח והות דקאמו' ריב'
בומזינע' נג' ברכבת פסח הווא, און' ז' טירות תא' וו' – וו' יעקל' אונ' נספ'ר נספ'ר
נשא'ו' (לעל' סד' כ) – דנטפק' לה' מאי' דיט' הרוח על' המזבח', דרכוב', און' דיט'
דפסח מהונ' הוה' אה' כבוג' דוטס' דומ' מונרכ', אלו' דוקיר' שא' קרבנות שנ' שי' שונן
טב'ה' – בעלה' סכ'ב' – ביט' – אמאן, שטול' קוחזין האיאן אנד' איז'
טב'ה' בעלה' סכ'ב' – ביט' – אמאן, שטול' קוחזין האיאן אנד' איז'
שביבה' מאר' – עדר' לעוד' וסדר' שופר – בעלה' סכ'ב' – ביט' – אמאן, שטול' קוחזין האיאן אנד' איז'

קסב פסחים. פרק עשריו – ערבי פסחים דף קבא עמוד ב – מותוך מהדורות "אבן ישראל – (שטיינולץ)"

- ¹ רבי שמלאי איקלע לפרקון הבן. בעו מזיהה: פשיטה, על פרירין הבן – "אָשֶׁר קִרְשָׁנוּ בְּמַצּוֹתֵינוּ וְזַנְזַבּוּ עַל פְּרִירֵינוּ" – אבי הבן מברכה.
² ברוך שחתני נקיינן ותגערן למן חאה – בןן מברך או אבי הבן מברך? בןן מברך – ובקבוש הנאה לריה, או אבי הבן מברך
³ – דקא עבר מצעה? לא חזה בידיה. אתרא שאל בהה מדרשא. אבורי להה: אבי הבן מברך שטבים. והלרבא: אבי הבן מברך שטבים.

הרין על ערבי פסחים וסליקא לך מסכת פסחים

רש"ם

- ¹ רבי שמלאי איקלע כי – משום ואידי מגניהן בשני מיי ברכות, באדם אחר ומשועה אור תחלי ובה, בגין פטח וחכמת, שנגינה באה עם הפטות, משום הבוי נקט ונמי לאיא שעבדא
² אבי הבן מברך שטבים.

הרין על ערבי פסחים וסליקא לך מסכת פסחים

העכזרת, בפומס החרג אמר ליה: (לא)
ת, איילון דרתקון מנהרין - בפומס החרג.
אבר

גנרטור הנטה ב' – זה אוליגא רצטרא דאנטונט בבי

ט' ט' ט' ט'

בַּאֲחָד

אדרר משליטן על השקלים ועל הפלאלמים. ובמהמשה עשר
ו' קורין את הקגילה בברבים, פוקטן את קדרבים, ואות
הרוחנות, ואות מקולות הרים, ותשין על צברי הרים, ופצעין
על(אמן) הקירות, ויזיאן אף על הרכאים. גמרא לא ולפה
אדרר בפרא? מי שיביאו יישע' ישראל אה שקלין עטניין, ומיירם
רומיותם של רוחות ולשנה עם הרוחות ולשנה בחיקתיה, ואחרוב: "וְיַחֲנֵן
בָּרֶךְ צָקָן: הַרְאָשׁוֹן שָׁבֵךְ הַשְׁנִית אָדָר בָּזָקָן" גו' זום ברהוב תקופות
ונגן כליה: יומם שזוקק מפשון לו זום ברהוב תקופות
כפי איסיה שם בפניהם: נאמר אמן "הַרְאָשׁוֹן אָדָר"
ונתנו "הַרְאָשׁוֹן כִּי רַקְשִׁי" שאמור להלן אין מון אלא
יניקון, אף "הַרְאָשׁוֹן שָׁבֵךְ בָּאָן זַיְנוּן אלָא
עַזְבִּין", שכך רבי ואשה דמתניתין ואומר ספקה. דל'
ו' בקדרא דרבנן: "וְאַתָּה עַלְלָה קָרְשׁ לְהַרְאָשׁוֹן" (קשבה)
כל לרשותך ולפרא? פלמוד לוי: "הַרְאָשׁוֹן לְהַרְאָשׁוֹן" (קשבה)
בבבבבב אדר הא זונם כל לרשותך. אבל איזה
 לרשותך? נאמר בלאן: "הַרְאָשׁוֹן וְאַתָּה לְהַרְאָשׁוֹן" (קשבה)
שאמור להלן - אין מון אלא קאנין, אף "הַרְאָשׁוֹן
בָּאָדָר בָּאָדָר" אדר: בפרא? חד זה דרא אדר? "וְיַחֲנֵן
תְּפִיעָנִין" אין בין אדר ההראשון לאדר החשון
בקרא מליה ופתונות לאביבים. רבי סימון בשם רבי
וילושון נון ליל': אף שמעעל שקלים וללאים בירדים. רבי חלון
בר ב' הונא רב בשם רבי זיאן ורביה הפל' זיאן בארכעה
ששול שוואן פון קדרותה. אמר רבי יוסי' ואות, כלום אדרו
שבכינוי על הפלקלים - לא בדי' שיביאו יישע' ישראל אה שקלין עטניין
עטניין? אם את אדרר בادر ההראשון, עד בראן את בשחאת
קדוריין הפקחין בדראי? אוו אומר תא בادر הפלקלאים - לא בדי'
סימון דיקרא, רבי חקקה שאיל', לא, לא שיביאו יישע' ישראל אה שקלין עטניין

בפה אלין דרכין – בפומח אלין דרכוחין – בפומח הפסח, אלין דרכוחין – בפומח הפסח, רבי עילא קומי רבינו אמר: והא קיינן:

תקלין חדרתין – פרק ראשון – שקלים

בָּאָדָר – פֶּשֶׁת מִצְרַיִם, מִצְרַיִם – מִשְׁמָרָה
 לְחוֹזֵקָה, וְלִבְּאָמָר – שְׂמָךְ הַכְּלָמִים כְּנָסָרָה
 הדומְשָׁה וְהַזְּהָבָה מִזְרָחָה שְׁעָשָׂה כֵּן, וְאֵלָה וְמִזְרָחָה
 דָּוְלָה – פֶּשֶׁת מִצְרַיִם, וְלִבְּאָמָר – וְהַזְּהָבָה
 אֲוֹתָן בְּשַׁבָּעַ שְׁלֵגָלִים, אֲיַיְלִים
 6 מִשְׁמָרָה, כְּבָרְבָּרָה כְּנָסָרָה – מִשְׁמָרָה
 7 הַבָּשָׂר – לְקַחַת מִטְבָּה, וְלִבְּאָמָר – מִשְׁמָרָה
 8 תְּהִלָּה מִשְׁמָרָה, מִשְׁמָרָה – פֶּשֶׁת מִצְרַיִם
 9 מִזְרָחָה – מִצְרַיִם – קְבָרָה – סְכָדָה, רִידָה, שְׂבָטָה
 10 וְשִׁירָה מִזְרָחָה וְלִבְּאָמָר – וְלִבְּאָמָר, וְלִבְּאָמָר
 11 וְשִׁירָה מִזְרָחָה וְלִבְּאָמָר – וְלִבְּאָמָר, וְלִבְּאָמָר
 12 אֲיַיְלִים – מִצְרַיִם – מִצְרַיִם – מִצְרַיִם
 13 שְׁבָרְבָּרָה – בָּרָה – מִפְנֵי אֲוֹתָן בְּשַׁבָּעַ
 14 קְרָבָה הַכְּבָרָה וְהַזְּהָבָה – כְּבָרָה, מִשְׁמָךְ כְּבָרָה
 15 תְּבִרְבּוּת מִזְרָחָה – לְבִרְבּוּת עַל שְׁלָשָׁה אֲוֹתָן
 16 שְׁלָשָׁה – שְׁלָשָׁה – קְרָבָה – בָּרָה – בָּרָה – בָּרָה – בָּרָה
 17 קְרָבָה – שְׁלָשָׁה – קְרָבָה – בָּרָה – בָּרָה – בָּרָה – בָּרָה – בָּרָה
 18 נְסָתָרָה אֲוֹתָן בְּשַׁבָּעַ כְּלָמִים, שְׁלָשָׁה, דְּרוֹמָן
 19 פְּרָקָד – שְׁלָשָׁה, אֲמָר – בָּרָה – בָּרָה – בָּרָה – בָּרָה – בָּרָה
 20 אֲמָר – בָּרָה
 21 אֲוֹתָן בְּשַׁבָּעַ – וְזָקָן – בָּרָה – בָּרָה – בָּרָה – בָּרָה – בָּרָה
 22 אֲוֹתָן שְׁמָנוֹת אֲוֹתָן – בָּרָה – בָּרָה – בָּרָה – בָּרָה – בָּרָה
 23 אֲוֹתָן עַל יְמֵינָה – בָּרָה – בָּרָה – בָּרָה – בָּרָה – בָּרָה – בָּרָה
 24 יְמֵינָה – בָּרָה
 25 רִיאָת – בָּרָה
 26 מִזְרָחָה – בָּרָה
 27 לְבָנָה, לְבָנָה, לְבָנָה – בָּרָה – בָּרָה – בָּרָה – בָּרָה – בָּרָה
 28 גָּוָהָה – בָּרָה
 29 לְבָנָה – בָּרָה
 30 לְבָנָה, אֲוֹתָן – בָּרָה – בָּרָה – בָּרָה – בָּרָה – בָּרָה – בָּרָה
 31 יְמֵינָה – בָּרָה
 32 שְׁמָנוֹת – שְׁמָנוֹת – שְׁמָנוֹת – שְׁמָנוֹת – שְׁמָנוֹת – שְׁמָנוֹת
 33 קְרָבָה – שְׁמָנוֹת – שְׁמָנוֹת – שְׁמָנוֹת – שְׁמָנוֹת – שְׁמָנוֹת
 34 שְׁמָנוֹת – שְׁמָנוֹת – שְׁמָנוֹת – שְׁמָנוֹת – שְׁמָנוֹת – שְׁמָנוֹת
 35 קְרָבָה – בָּרָה
 36 שְׁמָנוֹת – שְׁמָנוֹת – שְׁמָנוֹת – שְׁמָנוֹת – שְׁמָנוֹת – שְׁמָנוֹת – שְׁמָנוֹת
 37 שְׁמָנוֹת – שְׁמָנוֹת – שְׁמָנוֹת – שְׁמָנוֹת – שְׁמָנוֹת – שְׁמָנוֹת – שְׁמָנוֹת
 38 בָּרָה – בָּרָה
 39 בָּרָה – בָּרָה
 40 בָּרָה – בָּרָה
 41 יְמֵינָה – בָּרָה
 42 בָּרָה – בָּרָה
 43 בָּרָה – בָּרָה
 44 בָּרָה – בָּרָה
 45 בָּרָה – בָּרָה
 46 לְבָנָה – בָּרָה
 47 לְבָנָה – בָּרָה
 48 שְׁמָנוֹת – בָּרָה
 49 נְסָתָרָה – בָּרָה
 50 שְׁדָה – בָּרָה
 51 בָּרָה – בָּרָה
 52 בָּרָה – בָּרָה
 53 בָּרָה – בָּרָה
 54 שְׁמָנוֹת – בָּרָה
 55 שְׁדָה – בָּרָה
 56 בָּרָה – בָּרָה
 57 שְׁמָנוֹת – בָּרָה
 58 שְׁלָשָׁה – בָּרָה
 59 דָּוְלָה – בָּרָה
 60 לְבָנָה – בָּרָה
 61 לְבָנָה – בָּרָה
 62 לְבָנָה – בָּרָה
 63 דָּוְלָה – בָּרָה
 64 לְבָנָה – בָּרָה – בָּרָה – בָּרָה – בָּרָה – בָּרָה – בָּרָה – בָּרָה

שקלים. פרק ראשון – באחד רף ב עמוד ב – מתוך מהדורות "אבן ישראל – (שטיינולץ)"
בנוסף מילון בריטנקי

የኢትዮጵያ

שלחו היה מוסמך וזרוקים – לית' אין בה, שומרון על הבני ועל העוד לגדות. כדי לעשות פומבי רתור, הרוחק בדור בדור, אבל להזכיר אב ושלקי הרוחקים. זו נראת ואלה גנעה – אך אפסה ליה – בעשיה על חת' עמי' שמי' חת' עם'. ולבסוף – קומתנו כהות בירוי מושם מושם ה' ולא – מוחטת. אך בזאת לא יצליח – והוא לא יצליח – יושם כל שעודה לא יכול – מוחטת.

שקלין קודם תלמיד אואה באה – לאוצר במלשתה הורמות הווערין בראש הווערין ניסי, ולב – לפחות בפה הבן לאביה חרומה מנקום הקורב לילישל. והרוח מקצת עלייה – ולפיטם ואלוריין בעג פפחנה הבן לאביה חרומה מנקום הקורב לילישל. ולב – תלמיד שמן אל באיא כלמל אל כל דרבן אל ביא – לאביה חרומה מנקום הקורב לילישל. ולב – תלמיד מילרים זוקנין אלין – מעזען, או שר משא – עיל ייד האערזהו יאנז – לאביה חרומה מנקום הקורב לילישל.

108

וְרִבֵּן הַעֲדָה יִנְזַלֵּץ)

שקלים. פוחלץ חדהיז

שקלים. פרק ראשון – באחד באדר דף ג עמוד ב – מתוך מהדורות "אבן ישראל" – (שטיינזלץ")

תקlein חדרתין

קלין רק רצון – באחד באדר דף ד עמוד א – מטור מודדורת “בן ישראל – (שטיינזון)”
תקלין חדרין קרבע העדרה

קרבן העדה

ווע. **גמרא** הא לתבעו בו' – מודיעיך מודקנוי "אם שקו הנקנים – מקבלין

פרק ראשון – אחד בדף אחד מתוכה "בן ישראל – שטינולץ") תקלין חותמי

תקlein Chadzin

קמא יינזילץ" זרבן העדה

קרבן העדה

הרבען העדה

פרק ראשון

הַלְבָה א' מִשְׁנָה מִצְרָפִין שְׁקָלִים

הדרן עלך פרק באחד באדר

הדרן עלך באחד באדר

פרק שני – מיצרפין שקליםים דף ה עמוד ב – מותוך מהדורות "אבן ישראל – (שטיינזולץ)"
פרק ב' בערך סמלני-דרכני

תקלין חדשין

הלהקה ד משנה מותר

שקללו של שיטר גנומרים בפענה, מכאן שאין סופרין על נחירור הר משלש בפאן לשלש סאן, מכאן לשלש קופון, מכאן לשלש קרשושו. חביב: "ה'
יש יותר ורוי נומסתה, דר אנטו: פלי שטפאנא בעמצעה הימים - ווּטְבָעַת
שבועות בום - ווּטְבָעַת השפלך, דעדער שירא צפאנס, ברי תושע
זונאי, לא' שטפאנן בון עשרה הדרוזה - היה נון כל אוד אוד עשו"
כני שטפאנן בון קלשע: פלי שטפאנר בוכנה של רחל בענישס כף- ווּטְבָעַת
וּטְבָעַת ספה ווּטְבָעַת כבש ווּטְבָעַת רמי לי: פלי שטפאנר בוכנה של רחל
וּמְרֹם מרים טבעה - לפידיך ווּתְהִיא כל אוד אוד נון שקללה
וללה

תְּקַלֵּין חֲדָתִינוּ
שִׁינְזָלֶץ)

חץ לעש הואא שי דערין, **משנה** וטור שקלם – הוכנס מעות ואמר' חרי אל לשלקי' ומאי טוועז – הורוואר אוליל, הונט האסן לאיל, ולט. מוגרא עשי'ת אונא – מושך גאנט, מטור ליעיל' – לעלה – אם אפריש מעות לנקוט מהו ווועה – ביא – באזון המעוט עליל' אורה, ומטור הפקה לשליטים – רענאניג בעבירה, וטור יייז – אם בזע מעות גאנט זונט ווועה – טוועז – שעוקה

שיטוך וכח חתום לא רבי חייא דאמר בשם שמואל בshall הקודש רבי אבודמא דציפורி בשם רבי חונה מישם

[דף ד' ע"א]

ויתור. מעוננהacha שהיתה בתובתה פחותה מפיוטים לתמיין בתובתה כדי שתיטול בשקל הקודש אמר בשם ר' חונה במקום שאין בותכה אבל במקומות שפוגת בין בתובה מה זו מפקאה היא גוכה אמר ר' יוחנן ותני בן הרש שפצע פיקחת אין לה עליות מזונות ולא בתובה ואם מטהה הוא יורשה שהיא רצחה לוזק לו נכסית והוא לא רוצח לוזק לה בנכסיו פיקח שנשא חרשת יש לה עליות מזונות ובתובה ואם מטהה איןו יורשה שהוא רצחה לוזק לה נכסיו והיא לא רצחה לוזק לו נכסית ותרשת יש לה קניין跣 לה בתובה רבי ירמיה בשם רבי לעזר תיפטר בשבענש פיקחת בנסה רבי יעקב בר אחא בשם רבי לעזר שבענש פיקחת ונתרשה מפל מקום לא פיקחת בנסה רבי יעקב בר אחא בשם רבי לעזר תופטר שהיתה חרשת ונתרקה בנסה פיקחת ונתרשה שלא אמר הויל זורתה חרשת תחילה אין לה בתובה לפום בן צרייך למperf יש לה רבי יוסי לא אמר בן אלא מי שבא על החרשת שמא אין לה קנים וכל שאין לה קנים אין לה בתובה אמר רבי יוזון וכי בקניהם הדבר תלי תרי בונרת אין לה קנים ובתובתה מأتים תרי בתולה מן הנישואין יש לה קנים ובתובתה מטנה חרש אין שוטה שבענש פיקחת אף על פי שטור החרש ונתקפה שוטה ונתקפה אין לה בתובה רצחה לקוימת בתובתה מנה. רבי לעזר בשם ר' חנינה והוא שבא עליה משגתקפה וממשגתקפה אבל אם לא בא עליה משגתקפה וממשגתקפה אפילו בתובת מנה אין לה פחותות מבנות שלוש שנים ויום אחד. רבי יוסי בשם ר' חייא בר אישי רבי יונה רב חייא בר אישי בשם רב למה זו דומה לעשרה גומא בשר וחזיר ומתמלא תנוי רבי חייא לעוכר את העון וחזרות וצלות. אמר רבי יוסי מותניתא אמרה בן פחותות מיבנו בנותנו אצבע בעון אמר רבי אבון (תהלים נ) אקרא לאלהים עליון לאל גומר עלי בית שלוש שנים ויום אחד ונמלכין בית דין לעוברו הבתולין חזורי ואם לאו אין הבתולין חזורי:

הלה ג מותני' חגדל שבא על הקטנה והקטן שבא על הגדלה ומופת עז

[דף ד' ע"ב]

בתובתן מأتים דברי רבי מאיר וחייבים אומרים מופת עז בתובת מנה:

גם אי זה קטן ואי זו היא קטנה ממש רבי יהודה בן הגרא אמרו קטן פחות מבן תשע שנים ויום אחד וקטנה פחותה מבת שלשה שנים ויום אחד ניחא גדול שבא על הקטנה הבתולין חזורי קטן

שבא על הגדולה אין כתובותין חזרין אמר רבי אכין תיפתר שבא עליה שלא בדרכה אמר רבי יוסף ברבי אכין ואפילו תימא בדרכה קטן ביאתו בא אין בו כה ליגע בסימנו ותני בן מעשה שעיברה ובתוליה קיימי מותיבין לרבי מאיר בתולין אין פאן ותימר בתובתה מאותים אמר לו זכי בכתולין הדבר תלוי הרי בוגרת אין לה בתולים וכתובתה מאותים הרי בתוליה מן הנישואין יש לה כתולים וכתובתה מנה מיידן בוגרת לא בטל חינה ורבנן אמרין בטל חינה בתוליה הנבעלת מן התקן ומפני במופת עז דרב מאיר אמר לא בטל חינה ורבנן אמרין בטל חינה בתוליה הנבעלת מן התקן ומפני שאינו איש בשירה לך מה חינה תנוי ר' חלפתא בר שאיל בשירה אפלו לבן גדול ר' ירמיה ור' אמי מקש מה בינה לבין הנבעלת באצבע אילו הנבעלת באצבע שפרא אינה פסילה לך מה אמר ר' חני תיפתר שלא ביתה מן הדין כתיב (ויקרא כא) והוא אש בכתוליה והוא אמר לי רבי אבא לא תהדור בך ולמה בעא רבי חני מיהדר ביתה לא רבי חני מיהדר ביתה אמר עד שתהא בתוליה משני צדקה ודכמתה (בראשית כד) בתוליה ואיש לא ידע בתוליה מדרכה ואיש לא ידע שלא בדרכה אמר רבי יצחק בן אלעזר אפילו בינה לא תעב בה שנאמר (תהלים ככח) כי לא נהג שבט הרשע על גורל הצדיקים מה עבד לה רבי חני עד שלא יחוור בו פרר לה בהעריה ולמה היה רב יוסוף

[דף ה ע"א]

פטר ליה בהעריה. אמר רבי מננא: דהיא אירקה ליה. רבי יוסף בעא: העריה בוכור מהו? העריה בבחמה מהו? פד שמיע רבי ירמיה הדר רבי חני, אמר: לא על הדר חיה רבי אמי מקש.

הלכה ד מתני' בתוליה אלמנה גירושה וחלוצה מן הנישואין כתובתן מנה ואין להן טענת בתולים, הגירות והשבניה והשפחה שנפדו או שנתנירו או שגשתחררו יתרות על שלוש שנים يوم אחד – כתובתן מנה, ואין להן טענת בתולים:

גם' אין היא בתוליה מן הנישואין אמר רבי יודנו: כל שנכנסה לחופה ועידה מעידין אותה שלא נבעלה. אמר רבי יוסף: הדר אמרה נשא אשה בחוקת בתוליה ונמצאת בועליה – אין זה מקה טעות להפסידה מכתובת מנה. נשא אשה בחוקת שלא וייטה ונמצאת שוייטה – אין זה מקה טעות להפסידה מכתובת מנה. רבי לעזר שאל: הבא על שפחה משותרת מהו? נישמעינה מן הדר – יכול הבא על שפחה ארמית יהא חייב? תלמוד לומר (שםות כב): "מדור ימחרנה לו לאשה", את שיש לו חוויה בה, יצא שפחה או מי שאין לו חוויה בה. מפני שאין לו ביהוותה הא אם יש לו חוויה בה יש לה קנס, וכל שיש לה קנס יש לה כתובה. אמר רבי יודה: וכי בקנס הקבר תלוי? הרי בוגרת אין לה

קנָם וכתובות מְאֹתִים, חֲרֵי בַּתּוֹלָה מִן הַגְּיֹשָׁוָן יִשְׁלַׂח לְהָקֶنֶם וכתובות מִנָּה? אָמָר רַבִּי זַיְרָא קּוֹמִי רַבִּי מְנָא: תִּפְתַּח בְּשִׁנְתְּגִירָיו או שְׁנֵשְׁתְּחִרְרוּ פְּחוֹתֹת מְבָנוֹת שֶׁלְׁשׁ שָׁנִים יוֹם אֶחָד. אָמָר לֵיה: אֵם בְּשִׁנְתְּגִירָיו או שְׁנֵשְׁתְּחִרְרוּ פְּחוֹתֹת מְבָנוֹת שֶׁלְׁשׁ שָׁנִים יוֹם אֶחָד פִּישְׁרָאֵל הָן, סָמָה וְאַיְלָזָנִית יִשְׁלַׂח לְהָנָן טענת בתולין, סומכים אומר משם רבבי מאיר: סומחה אין לה טענת בתולין. ומה טעם דרבבי מאיר? אני אומר מצא ואיבד. מה טעם דרבנן? יוכלה היא לסתופש. מה עבד לך רבבי מאיר? יכול הוא לדוחתך ברוך. תנין, טענת בתולין עד שלשים يوم; דברי ר' מאיר. והיכמים אומרים: מיד. מהenan קיימים?

[דף ה' ע"ב]

אם בשביעל כיד, אם בשלא בעל, אפילו לאחר מילוג, עד כמה? אלא בן אננו קיימים, בסתם, רבבי מאיר אומר: חזקה אדם מעמיד עצמו שלשים يوم. ורבנן אמרו: אפילו יום אחד אין אדם מעמיד את עצמו. רבבי זרמיה בעא: מהו שיחה נאמן לומר על דר' מאיר העמדתו עצמי שלשים يوم כדי לעשות את התولد שתויקי נישמעינה מן הדיא: היכמה שאמרה בתוץ שלשים يوم לא נבעלתי פופין אותו שיחילוץ לה לאחר שלשים يوم – מבקשין ממנה שיחילוץ לה, ואמר רבבי לעור: רבבי מאיר היא. ואמר רבבי לעור: לא שנ אלא אצלה, הא אצל צרתה – לא, כמה דעתיך תפון לא הפל מפונה לחוב לצרתה, ובא לא הפל ממנו לחוב לבנו.

הלכה מתני' האוכל אצל חמיו בהזדה שלא בעדים – אינו יכול לטעון טענת בתולין מפני שהוא מתיקוד עפה. אחד אלמנת ישראל ואחד אלמנת פהנים בתוקתנו מנה. בית דין של פהנים כי גובין לכתילה ארבע מאות וזה, ולא מיהו בירום חכמים.

גם בראשונה גורו שפוד ביהודה, שכן כסורתם להם מאכובותם שיהודה חרג את עשו, דכתיב (בראשית מט): "ירך בערף איזיך", והיו הולכין ומשעבדיין בהן ואונסין את בנותיהם, ונגרו שיחה איסטרטיים בועל תחילת התקינו שיחה בעלה בא עליה עוזה בבית אביה, שפטותך שהיא יודעת שאימה בעלה עלייה עוד היא גוררת, מפל מקום אין סופה לחייבל מאייסטרטיטום – אונסה היא, ואונסה מותרת לביתה. פהנים מה היו עושים? מטמיןות היא, ומטמיןו אף בנות ישראל! קול יוצא ומילכotta שמעה, ואילו מותערבקה, מה סיכון היה לנו? כל מוגרים בעיר – משטה שם משתה שם. אור הנגר בברור קויל – שבעע בון, שבעע בון. אף על פי שבטל השפוד – המנגג לא בטיל. בלהנו של רבבי הוועzie נכסה מעופרת. תנין, ולא למנה מאותים. תנין, אחד אלמנת ישראל ואחד אלמנת

פהנים

בפדר זהה אמר רבי יוסף מסתברא בת פָּנָן לוֹעֲדָאֵל תְּגַבָּה שְׁשֶׁבֶתְהָ גָּוְכָה בַּת יִשְׂרָאֵל לְפָנָן לֹא תְּגַבָּה לֹא מִסְתִּיחָה דְּסֶלִיקָא לְכָהִונָּתָא אֶלָּא הַטִּימָר תְּגַבָּה אָמֵר רַבִּי מִנָּא לֹא מִסְתִּיבָרָא דְּלֹא חַלְיפִּין בַּת יִשְׂרָאֵל לְפָנָן תְּגַבָּה דְּסֶלִיקָא לְכָהִונָּתָא וּבַת פָּנָן לֹא תְּגַבָּה דְּנִיחָתָא מִן בְּהִונָּתָא אָמֵר ר' יוֹסֵף ב' ר' פָּז אַחַת זוֹ וְאַחַת זוֹ קָנֵסִי בְּחֵן כָּדוֹ שְׁיָהָא אָדָם מִידְבָּק בְּשֶׁבֶטְוּ וּבְמִשְׁפְּחָתוֹ:

הלכה ו' מתניתין הנושא את האשה ולא מצא לה בתולים היא אומרת מישארסתני נאמנשתי ונסתחה שזו הוא אומר לא כי אלא עד שליא אירסתיך ותיה מקתי מkick טיעות רבנן גמליאל ורבוי אליעזר אומרים נאמנת רבי יהושע אומר לא מפני أنه חיין אלא הרי היא בחזקת בעלה עד שלא תחתארם וחתעתו עד שתכיא ראייה לזכירה:

גם רבי יוסטיה בעי מעתה אין טענת בתולים לא רבנן גמליאל ורבוי אליעזר אלא ברבי יהושע וחוזר ואמר יש טענת בתולים רבנן גמליאל ורבוי אליעזר בשותקה ואפילו מימה במדברת באומרת מצא ואבד ותھא נאמנת לית יכול דאמר ר' אילא בשם ר' לעזר מצא פתח פתוח אסור לךימה משום ספק סוטה הכא איתמר נאמנת והכא איתמר אינה נאמנת פמן שניהם מודין בשփת פתוח פמן תניננו חייו בה מומין וודקה בבית אביה האב ציריך להכיא ראייה רבוי לעזר שאל לר' יוחנן מתניתא דרבנן גמליאל ור' אליעזר דלא ברבי יהושע אמר ליה דבררי הפל היה שניאר היה מומין שדרבן להולך אמר רבוי יוסף מקום דנן חמפי רבנן מדם מופין לבתילין אילין ולפין כן אילין ואילין בתולים מומוני שם בא עליה וודקה בבית אביה ציריך האב להכיא ראייה מומין בתולים שאם נולדו לה מומין ספק משנכנסה לרשותו ספק עד שלא תיפגנס לרשותו

הבעל ציריך להכיא ראייה מן אילין בתולין ובתולין וכי בטלו לא בית אביה בטלו ואות אמר הבעל ציריך להכיא ראייה וכא הבעל ציריך להכיא ראייה:

הלכה ז' מתני' היא אומרת מופת עץ אני והוא אומר לא כי אלא הרות איש את רבנן גמליאל ורבוי אליעזר אומרים נאמנת ר' יהושע אומר לא מפני أنه חיין אלא הרי זו בחזקת הרות איש עד שתכיא ראייה לזכירה:

גם אמר רבי לעזר דרבינו מאיר היה דרבינו מאיר מופת עז בתוכה מתאותים אמר רבי יוסף ותוינו סברין כימר מה פליגין ר' מאיר ואילו רבען בשפנסה בחוקת מופת עז אבל אם בסנסה בחוקת בתולה וגמצאות מופת עז אף רבי מאיר מודע מן מה דתנוין היה אומרת מופת עז אני וזהו אומר לא כי אלא דרשות איש את הדא אכרה אפילו בסנסה בחוקת בתולה וגמצאות מופת עז היה המחלוקת רבי ירמיה בשם רבי זעירא לא אמר בן אלא היה אומרת מופת עז אני ובתוכה מתאותים והוא אומר לא כי אלא דרשות איש את ואין לך עלי כלום מה אנחנו קיימים אם בשפנסה בחוקת בתולה וגמצאות מופת עז אף רבי מאיר מודה אם בשפנסה בחוקת מופת עז וגמצאות מופת עז ניבר הוא בפתח פתח בין בצעי בין באדם רבי הגנא בשם רבי זעירא לא אמר בן אלא היה אומרת מופת עז אני בן אהניתי עמק והוא אומר לא כי אלא דרשות איש את לא אהניתי עמק כלום:

הלכה ח מתני' ראייה מדברת עם אחד מה טיבו של זה איש פלוני וכחן הוא רבנן גמליאל ור' אליעזר אומרים נאמנת רבי יהושע אומר לא מפהה אנו חין אלא הרי זו בחוקת בעולח לנתין ולטמור עד שתבייא ראייה לזכירה:

[דף ז ע"א]

גם מהו מדברת נבעל וлемה תנין מדברת לשון נקי רבי אומר נקי רבי יעקב בר אחא בשם ר' יאשיה הלכה ברבן גמליאל ורבנן אליעזר משים שניים שרבו על אחד רבי יוסי בעי אם הלכה למזה שנים ואמ' שניים למזה הלכה מעתה אין סבור רבי יהנן ברבן גמליאל ורבנן אליעזר אמר רבי יהושע ואילו רבען במקומות שרוב פסולין אבל במקומות שרוב קשieren אף רבי יהושע מודי אתה רבי יעקב בר אחא בשם רבי יהנן ור' אילא בשם רבי לעזר אפילו במקומות שרוב קשieren היה המחלוקת סבר רבי יהושע רצח אחר הפסולים אמר רבי זעירא מותניתא אמרה אפילו בשירין מונין דתני אפילו חסיד שבחסידים אין במנין אותו אפיקורוס על עריות:

הלכה ט מתני' היה מעופרת אמרו לה מה טיבו של עופר זה מאיש פלוני וכחן הוא רבנן גמליאל ורבנן אליעזר אומרים נאמנת ור' יהושע אומר לא מפהה אנו חין אלא הרי זו בחוקת מעופרת מבניין וממור עד שתבייא ראייה לזכירה:

גם אמר רבי לעזר הכל מודע בזולד שהוא שתווי ותני בן בפה דברים אמורים בעידותacha גופה אבל בזולד הכל מודע שהוא שתווי אמר ליה ר' יהנן שתווי סתם מצינו שתווי בזה גדול היה עכידא

סיעה של פהנים עוברת ופירש אחד מהן ובעל – חרי מציינו שתוקין פהן גדול. אמר ליה רבי לעזר: חרי אלמנת עיטה היא בשירה ובתה פסולה אמר ליה בדברי שהוא מכשיר בה מ杀手 בתה אמר רבי יצחק בר אחא לא אמר אלא בדברי מי שהוא מכשיר הָא מפְלַל דאות חוץ פועל מני מכשיר רבי מאיר מני פועל רבנן דתני או זו היא עיטה בשירה כל שאין בה לא פטור ולא נתון ולא עבדי מלכים רבי מאיר אומר כל שאין ביה אחת מפל אילו בתה קשרה לבחינה אבל

[דף ז' ע"ב]

משפהה שנשתקע בה פסול רבי מאיר אומר בזקע עד ארבע אמותות ומישיא וחכמים אומרים בזקע לעולם רבי ירמיה בשם רבי זעירא לא אמר בן אלא רבי לעזר שאל לרבי יוחנן אלמנת עיטה מה היא אמר ליה בשירה בתה מה היא אמר ליה בדברי מי שהוא מכשיר בה מ杀手 בתה הוון בעי מינמר על דעתיה דרבוי לעזר שתוקין פסול על דעתיה דרבוי יוחנן שתוקיןبشر אף רבי יוחנן אית ליה שתוקין פסול בשיטתו השיבו בשיטה שאות אומר אף שתוקין סתם מציינו שתוקין פהן גדול היה עבידיא סיעה של פהנים עוברת ופירש אחד מהן ובעל חרי מציינו שתוקין פהן גדול מילתא דרבוי זעירא אמר שתוקיןبشر ר' זעירא בעא קומי רבי יוסי אף לעגנון משפהה בן אמר ליה בן אמר רבי שממעון בן לקיש תפנו תנינו לעגנון משפהה ברם הכא לעגנון קדרשי הגבול מילתא דרבוי שמואל בר יצחק שתוקין פסול רבי שמואל בר רב יצחק בעא מעטה אין שתוקין ברבן גמליאל וכרבוי אליעזר אלא רבי יחשע חור ואמר יש שתוקין ברבן גמליאל וכרבוי אליעזר בשותקה ואפיו תימר במדברת באומרת אני יודעת: הלכה י מתני' אמר ר' יוסי מצעה בתינוקת שירדה למלאות מים מן חein ונאנחה אמר רבי יוחנן בן נורי אם רוב העיר ממשיאן לבחינה חרי זו תיגשא לבחינה:

גם' רב ייחודה בשם רב כהן קרונה של צייפורי תהה עובדה ר' ירמיה ר' חמא בר עיקא תריהון אמר בשם רבי חנינה בשם רבי ינאי

[דף ח' ע"א]

מודה רבי יהושע באנוסה ר' חזקיה רבי אבחו בשם ר' יוחנן מודה רבי יהושע באנוסה רב חייה ברashi אמר רב הילכה ברבי יוסי שאמר מישם רבי יוחנן בן נורי רבי זעירא בעא קומי רבי יסא חד עבדין עבדין אמר ליה ברבי יוסי שאמר בשם רבי יוחנן בן נורי אמר רבי אילא בשם רבי ינאי תוכה שבציפורין בעל רבא בשם רבי יגאי ראו אותו פורש מציפורין ובועל חזקה שפועל שם בעל פלטיא מהו רבי ירמיה בר ווא אמר ברוב. רבי יוסי אומר אין ברוב.UILות רבי ירמיה מן הדא

המר ורבי חייה בשם רבי יוחנן מכיו שפוגה גוים נישראל אחד דר בתוכו ונפל בתוכו מפולת מפקחין עליו בשבי ישראל שם ופלטיא הולכין אחר הרוב ומהו דאמר רבי בא בשם רבי ינאי ראו אותו פורש מציפורין ובועל חזקה שפסול שם בעל על דעתיה הרבי ירמיה וגון שראותו פרוש מן הabetים ועל דעתיה הרבי יוסי אפיו בפלטיא היהת ציפורין געילה רבי יוסי אומר עד שיוכית וכי רבי יוסי אמר ברוב חיליות ר' יוסי מן הרא מר רבי זעירא רבי יוסי בשם ר' יוחנן גתולפה קופתו אצל הטוחן אם הווחק עם הארץ להיות טוון שם אותו היום החושש ואם לאו אינו החושש מה בינה ולסירקי לא בן תען סירקיות שהיא מסתפקת يوم אחד מן האיסור געשה אותו הום הזכית לכל הימים סירקית אפשר לה שלא להסתפק וכי אני אומר

[דף ח ע"ב]

לא הווחק עם הארץ להיות טוון שם באותו הום החושש וכי אמי אומר לא ירד הפסול אלא למלאות שם באותו הום החושש והארב יאל רבי ינאי אומר תוכה שבציפורין בעל והאר' בא בשם ר' ינאי אמר ראו אותו פורש מציפורין ובועל חזקה פסול שם בעל וכגמץא הולכין אחר הרוב מן קושי מדמו לה רבנן לשארצים דתני תשע צפרדעים שריץ אחד בראשות היחיד ונגע באחד מהן ואין ידיע באיזו נגע ספיקו טמא פירוש לרשויות הרבנים ונגע ספיקו טהור לרשויות היחיד ונגע ספיקו טמא ולגמץא תלך אחר הרוב אמר רב חסידא ולא מצאו כל אנשי חיל יריהם אמר רבי ימי ברוך שבחר בראשם ובדרביריהם עד דאת מדרמי לה לרשויות היחיד דמיתה לרשויות הרבנים דתני תשע שארצים ואפרדע אחד ביןיןן בראשות הרבנים ונגע באחד מהן ואין ידוע באיזה מהן נגע ספיקו טהור פירוש לרשויות היחיד ונגע בו ספיקו טמא חור לרשויות היחיד דמיתה לרשויות הרבנים ונגע בו ספיקו טהור ולגמץא תלך אחר הרוב אמר רב חסידא ולא מצאו כל אנשי חיל יריהם אמר רבי ימי ברוך שבחר בחון ובדרבירין קרונה של ציפורין לאו רשות הרבנים הוא אמר ר' יוסי מבינו ששניהם יכולין להרוייה במאן הדוא רשות היחיד מעשה בתינוקת שראו אותה משלכת לאשפה אטה עובדא קומי ר' ישמעאל בי ר' יוסי ואמר תיטפל לעיסח רבי ירמיה סבר כי מר לעיסח בשירה רבי ישמעאל בי רבי יוסי חילוק על אביו אמר רבי יוסי ואפלו טימא לעיסח פסילה לית רבי ישמעאל כי רבי יוסי חילוק על אביו לפה בשירים מונין ופסילון ממשיכין:

פרק ב

הלוֹכה אֲמָתָנִי הַאֲשֶׁר שְׁגַתְּאַרְמָלָה אוֹ שְׁגַתְּגָרְשָׁה הִיא אָוּמָרָת בְּתוּלָה נִישָׁאָתִי וְהִוא אָוּמָר לֹא כִּי
אֵלָא אַלְמָנָה שָׁאָתִיךְ אָם יְשִׁיעָדִים שְׂיִצָּאת בְּהִינְמָא

[דף ט' ע"א]

וְרַאֲשָׁה פְּרוּעַ בְּתוּבָתָה קָאָתוּם רַבִּי יוֹחָנָן בֶּן בְּרוֹקָה אָוּמָר אֶפְתָּחָה קְלִיּוֹת רָאִיתָה:

גַּם נִיחָא שְׁגַתְּגָרְשָׁה גַּתְּאַלְמָנָה מַי עֹזֶר הַיּוֹרְשִׁים וְתַלְךְ אַחֲרָה הַרְוָב וְרַזְבָּה הַגְּשָׁאוֹת בְּתוּלוֹת נִישָׁאָות
אָמָרָה מְעֻתָּה בְּתוּלָה נִישָׁאָת וְאֵת אָוּמָרָת שְׁלָא הַילְכָה לְמִידָת הַדִּין וְלַמְמוֹן אַחֲרָה הַרְוָב תִּפְנַן תִּנְנַן שׂוֹר
שְׁגַנְחָה אֶת הַפְּרָה וְגַמְצָא עִוְרָה בְּצָדָה וְכֵי רַזְבָּה הַפְּרוֹתָות מְפִילֹת אָמָרָה מִחְמָת גְּנִיחָה הַפִּילָה אָמָר רַבִּי
אַבְחוֹ וְאֵת אָוּמָרָת שְׁלָא הַילְכָה לְמִידָת הַדִּין וְלַמְמוֹן אַחֲרָה הַרְוָב אָמָר רַבִּי אַבְנָן וּבְדָרֶר אָחָד הַלְכָה
בְּמִידָת הַדִּין וְלַמְמוֹן אַחֲרָה הַרְוָב בְּדָרֶר דָתָנִי רַבִּי אָחָא גַּמְלָשָׁה אַחֲרָה בֵּין הַגְּמִילִים וְגַמְצָא שֶׁם אָחָד
מְהֻן מַת חִיבָּה אָנָי אָמָר אֶתְתוֹ שְׁחִיתָה אַחֲרָה גַּשְׁבָּנוּ מְנָה וּכְפָר בּוֹ וְהַבִּיא אֶעָדִים שְׁחִיבָּה לוֹ חֲמִשִּׁים
רַבִּי חִיבָּה רַבָּא אָמָר גַּשְׁבָּעַל הַשָּׁאָר רַבִּי יוֹחָנָן אָמָר אַינוּ גַּשְׁבָּעַל הַשָּׁאָר מְשִׁנִּים אַוחֲזִין בְּטַלִּית
לִמְדָה רַבִּי חִיבָּה רַבָּא דָתָגִינִן תִּפְנַן שְׁנִים אַוחֲזִין בְּטַלִּית זֶה אָמָר אַנְיִם מִצְאָתָה זֶה אָמָר אַנְיִם מִצְאָתָה
וְהַשְׁׁטוּפָם בְּחִצָּה בְּמַבְיאָה עָדִים שְׁחִצָּה שְׁלֹו וְתַלָּה אָמָר כּוֹלֶה שְׁלִי וְהַשְׁׁחִיתָה תָּזֶבֶם בְּחִצָּה בְּמַבְיאָה
עָדִים שְׁחִצָּה שְׁלֹו וְתַלָּה אָמָר כּוֹלֶה שְׁלִי גַּשְׁבָּעַשְׁיָן כּוֹלֶה שְׁלִי וְלֹא שְׁמִיעַ דָמֶר רַבִּי אַיְלָא בְּשָׁם רַבִּי
יוֹחָנָן תִּקְנַת שְׁבָעָה הִיא שְׁלָא הָא אָדָם רֹזֶה אֶת חַבְירָוּ בְשָׁוק וְאָמָר לוֹ טָלוֹת שְׁעַלְיךָ שְׁלִי הוּא בָּזָא
וּחְלָק עַפְתִּיחָה רַבִּי אַבְנָן בְּשָׁם רַב מָזָה חַבְיכִי בְּשָׁטָר הַקָּעָבִיד טָעַנוּ מְנָה וּכְפָר בּוֹ וְהַזִּיא שָׁטָר
שְׁחִוָּה חִיבָּה לוֹ חַפְשֵׁין אֵין לוֹ

[דף ט' ע"ב]

אֵלָא תִּמְשִׁין וְאָמָר רַבִּי יוֹסֵי בַּי ר' בּוֹ נְשִׁמְעֵנָה מִן הַדָּא כְּסֶף סִילָעִין דֵי אַינוּ וְגַמְחַקּוּ אֵין פְּחוֹת מְשִׁנִּים
מִפְּנֵן וְאַיְלָד הַפְּלִוָה אָוּמָר חַמְשָׁ וְתַלְעָה אָוּמָר שְׁלָשָׁ בֶּן עֽוֹזֵי אָוּמָר הַזָּא וְתַזְדַּה מִן הַפְּטָעָנָה יְשַׁבַּע
וְתַכְמִים אָוּמָרִים אֵין הַזְדָאָה מִן הַפְּטָעָנָה כְּפָנֵי שְׁאָין הַזְדָאָה מִן הַפְּטָעָנָה וְהִיא אֵם הַזְדָאָה מִן הַפְּטָעָנָה חִיבָּה
וּכְאָלָא בְּמַי שְׁהַזְדָאָה מִן הַפְּטָעָנָה הִיא כָּל עַפְמָא מַזְדִּי שְׁהַזְדָאָה חִיבָּה לְהַמְנָה וְהִיא בְּתוּבָת בִּידָוֹ מְנָה
אַחֲרָה וְהִיא אַינוּ מַזְדָה לְהַפְּוֹצִיאָה מִחְבָּירָוּ עַלְיוֹ הַרְאִיטָה בְּהִינְמָה תִּפְנַן גַּמְנַמָּה רְבִנִּין דְּחַבָּא אַמְרִין
פִּירְיוּמָא. יוֹצָאָה וְרַאֲשָׁה פְּרוּעַ. רַבִּי חִיבָּה בְּשָׁם רַבִּי יוֹחָנָן בְּגִין אַילּוּ שְׂיִצְאָו בְּיּוֹם הַפִּירְפּוּרִים וְרַאֲשָׁה

פריע ועיניך מעדין אotta שלא נבעלה וחש לומר שפָא בתוליה מן הגישו אין היא ואת אומרת בתוליה מן הגישו אין איננה יוצאת וראשה פריע וחש לומר שפָא מופת עין היא אלא בר' מאיר דר' מאיר אומר מופת עין כתובות מאיתים ואמר רבבי יוחנן לא חשו על דבר שאינו מצוי. ר' יוחנן בן ברוקה אומר אף חילוק קליות ראייה וחש לומר שפָא בתוליה מן הגישו אין היא ואת אומרת בתוליה מן הגישו אין אין לה חילוק קליות תנוי אבא שאלו אומר אף מי שהוליכו לפניה חבית של בסורות וחש לומר שפָא מן הגישו אין היא ואת אומרת בתוליה מן הגישו אין לה חבית של בסורות:

[דף י ע"א]

הלכה ב מתני' מודה ר' יחשע באומר להכירו שדה זו של אביך היהת ולקחתי ממנה נאמנו שהפה שאספר הוא הפה שהתייר אם יש עדים שהוא של אביו והוא אומר לקחתי ממנה איינו נאמנו:

גמ' מזקי רבבי יחשע זאינו פליג בקדמיה אינו נאמן בשלא אכלת שני חזקה אבל אם אכלת שני חזקה נאמן בשלא מות אביו מותכח אבל אם מות אביו מותכח אפילו לא אכלת שני חזקה נאמנו בחדא רואבן אוכל שדה בחזקת שהיא שלו ותביא שמעון עדים שפט אבוי מותכח מפקין לה מראובן ומהזירין לה לשמעון חור רואבן ותביא עדים שלא מות אבוי מותכח אמר רבבי נחמן בר יעקב אנא אפיקתיה מראובן אנה מהior ליה לראיון רבנן דהכא סברין בו רבנן דתמן אמרין משעה שייצאת עדות ברורה יצאת אמר רבבי יוסי מודו רבנן דתמן שאילו משעה ראשונה שניהם אומרים מות אבוי מותכח ושניהם אומרים לא מות מותכח שהשדה בחזקת רואבן אמר רבבי יוחנן ותני בו שניהם אומרים מות ושניהם אומרים לא מות

[דף י ע"ב]

לא תינשא ואם נישאת לא תצא שניים אומרים נתנרש ושים אומרים לא נתנרש לא תינשא ואם נישאת תצא תמן אמרין לא שניה היא מיתה היא גרוישן לא תינשא ואם נישאת לא תצא על דעתיהון רבנן דתמן ניחא היא מיתה היא גרוישן על דעתיהון רבנן דהכא מה בין מיתה מה בין גרוישן ר' זעירא אמר לה סתם ר' חייה בשם ר' יוחנן הדעת מכרעת לעידי מיתה שאילו יבוא הוא מכחיש אמר רבבי חזקה רבנן דתמן בעטוני באה רבנן דתמן אמרין משעה שייצאת בעדות ברורה יצאת בו רבנן דהכא אמרין משעה שנישאת בעדות ברורה נישאת אמר רבבי יוסי לא מסתברא כלל לא שיטתי רבנן דתמן לא מודו רבנן דתמן שאילו משעה ראשונה שניים אומרים מות אבוי מותכח ושניהם אומרים לא מות אבוי מותכח שהשדה בחזקת ראיון אילו שניים

אומרים נתגרשה ונישאת ושנים אומרים לא תצא יאות מתניתא פליינא על רבוי יוחנן
שנים אומרים נתקדשה ונישאת אומרים לא נתקדשה לא תינשא ואמ נישאת לא תצא אמר רבוי
חושעיה פתר לה רבוי יוחנן שניים אומרים נתקדשה נתגרשה ונישאת אומרים לא נתגרשה לא תינשא
ואמ נישאת לא תצא מה בינה לקדמיתה פטן הוויזה אשת איש בפני הכל ברם הכא לא הוויזה
ашת איש אלא בפני שנים

[דף י"א ע"א]

לכשיכואו שנים ויאמרו זה הוא שקידש מתניתא פליינא על ר' יוחנן שנים אומרים נשכית והיא
טהורה ושנים אומרים נשכית והיא טמאה לא תינשא ואמ נישאת לא תצא אמר רבוי יוסי מאחר
שאיilo אומרים טהורה ואילו אומרים טמאה למי שאילו אומרים נשכית ואילו אומרים לא נשכית
ואנן חיים מפה שנים אומרים נתקדשה ושנים אומרים לא נתקדשה רבוי יונה מדעי לה לחלים אילו
שנתיים אומרים פליינאأكل הלב ושנים אומרים לאأكل הלב שטוא איינו מביא אשם תלוי מפסק ובא
יתון גט מפסק אמר ליה ר' יוסי לא תדמינה לחלים שכון אפילו אמר לבני נזקיני מכיא אשם תלוי
מתניתא פליינא על ר' יוסי שנים אומרים נתקדשה ושנים אומרים לא נתקדשה לא תינשא וסיפא
פלינא על ר' יונה אם נישאת תצא אמר רבוי מנא לא דר' יוסי אומר תינשא ולא ר' יונה אומר אם
ニישאת תצא לא אמר לה אלא לא תדמינה לחלים שכון אפילו אמר לבני נזקיני מכיא אשם תלוי
הכלכה ג מותני חדים שאמרו כתוב ידינו זה אבל אונסום היינו קטנים היינו פסול עדות היינו הרי
איilo נאמניין אם יש עדים שהוא כתוב יdon או שהיה כתוב יdon יוצא מפסקם אחר איןנו נאמניין.

גמ' פני ובן העדים שהיעדו בין לטמא בין לרתק בין לרקב בין לאסור בין להתריר בין לזכות
בין להזבח עד שלא נזקירה עדותן בבית דין אין אמרו מבדין היינו הרי ايilo נאמניין משנחקרה עדותן
בבביה דין אין אמרו מבדין היינו אין נאמניין רבוי שמעון בן לקיש אמר עשו העדים החתוםין על השטר
במי שנחקרה עדותן בביה דין אין אומרים כתוב ידינו הוא ואחרים אומרים כתוב יdon הוא תני ר' חייה
לא מצלין ולא מזרידין אמר רבוי יוסי מתניתא אמרה בן אם יש עדים שהוא כתוב יdon או שהיה כתוב
ידונ יוצא מפסקם אחר איןנו נאמניין דין אומרים כתוב ידינו הוא ואחרים אומרים אין כתוב יdon אמר
ר' מנא געשה בשטר שנקרא עליו ערער אמר רבוי אפיי ובלבך בשטר שנקרא עליו ערער וגתקים
בביה דין

תוספות

השלם

מדבריהם, שאני מישיבן מדבר שאינו חבר לטעמה ולהזאה, והן מישיבין אותו מדבר שהוא חבר לטעמה ולהזאה על דבר שמודים שאינו חבר להזאה. כל אלו שאמרו שיר – וידות ידוחין מלפניהם את שדרכו לאח זיבו את, בגין יד הקדרם – טפח. ואת שדרכו לאח בשת ידי בגין יד [המקור] המג儒家 – טפחים.

ג. כל זוכיה – טמאתן מדברי סופרים. פשטיהם – טהורין. ומקבליין – טמאין. השדה, התבה, והגדל של כל זוכיה, הבאין במדה – טהורין. ושאר כל כל זוכיה, אף על פי שבאיון במדה – טמאים. וזה חמר בכל זוכיה מכל עץ. כל זוכיה, רב מקובלין טמאה עד שתגמר מלאכתן, ובמי שמעון בן גמליאל אומר: משניתו מן הספות. מהחו שעשאו אספלריא, אף על פי שמשתכם בו – טהור. היה טמא ועשהו אספלריא – טמא, עד שיקבענו במסגר. פרוד של מתכת, בין שיש לו יד ובין שאין לו יד, בין מקבל כל שהוא ובין שאין מקבל כל שהוא – טמא. ושל עץ, ושל עצם, ושל זוכיה מכל כל שהוא – טמא, שאין מקבל כל שהוא אלא מג מג ושותפ. רב אילעוז אומר: טמא, ורב יוחנן בן נורי מטהר.

ד. כוס של זוכיה שנקב והטיף לתוכו אבר, רב יוסף אומר משום רב יוחנן בן נורי: טמא משום כל זוכיה. רב שמעון בן גמליאל אומר: יהודה בן שמואל היה מטהמא משום רב מאיר משום כל מתכות, ותכלמים מטהרין. קתון של זוכיה שנטלו שלויו, אם יכול לישב ברכו, רב מטהמא וחכמים מטהרין. ואם מתחילה עשאה שלא שליים – הכל מודים שהוא טמא. הocus והאלוחית שנקבו, בין מלמעלה ובין מלמטה – טהורין. תמחוי וקערה שנקבו מלמעלה – טמאין. מלמטה – טהורין. נסקרו, אם יכוין לקבל את החמן כצונן – טמאין. ואם לאו – טהורין. רב אילעוז בן רב יוסף אומר: הocusות, האידונים, החתיכין – טהורין,

מפתח כלים בתרא פרק שביעי

א. נימי פסיקה ומקטונו – כל שחן. נימי של אפוקרטין – עשר. ואם יש בהן סבך – כל שחן. רב שמעון בן גמליאל אומר: סבך – כל עוללה למדת שלשה על שלשה, ואין עוללה למדת שלוש על שלוש. היה רחוב ונתקנו על הכסא, אם נוחנו על הכסא ובשרו נוגע בכסא – טהור. ואם לאו – טמא. נימי הברסין, והפמליאות, והחמליות, והלבין, והסגורין, והפרים, והכסתות – שלש אצבעות. חות המשקלת – שניים עשר. ושל חרשים – שמנה עשר. ועביו עבוי כלינו. חות של בנאיון ושל סיידין – חמשים אלה. רב שמעון בן גמליאל אומר: אף של משוחחות – חמשים אלה. חות המאנונים של שוקלי מתקות – טפחים, מפני שהוא תופס בשתי ידיים וגביה.

ב. יד הסכין – טפח, ושירי הסכין – טפח, ושירי הכosh – טפח, ושירי השפוד – טפח, ושירי המזרה – טפח, ויד הקדרם מאחוריו – שלש אצבעות. ורב יוסף אומר: טפח מאחוריו – טהור כלו. יד הפילוף ובן הפילוף – חמשה. יד הפוחת ובן הפוחת – חמשה. יד בן חולף – חמשה, ושל חולף – חמשה. יד מגיפה של בעלי בתים, בית שマイ אומרים: שכעה. ובית הלל אומרים: שמנה. של סיידין, בית שマイ אומרים: תעשה. ובית הלל אומרים: עשרה. יותר מכאן, אין חבור, לא לטמא ולא להזאה. בפה דברים אמרורים? בזמן שעמיד לבוד, אבל בזמן שאינו עתיד לבוד – חبور לטמא ואין חבור להזאה; דברי רב מאיר. ורב יוסף אומר: אף לא לטמאה. אמר רב יוסי: אני אמרתי דבר אחד, והם אמרו דבר אחד, אני אמרתי להם – אי אתם מודים בחות של בנאים, ושל סיידין, חמשים אלה, שאם רוצח לקים ותמר מכאן – שהוא בניימי הסיידין והסודין, והטרטין, והפליטין של ראש – ששה אצבעות. ושל אפקרטות – עשר. שאם רוצח לקים יותר מכאן – שהוא טמא. ורואה אני את דברי

תוספות

השלם

ג. תשעה בראש והלヒין עמהן, חמשה בארכבה, שניים מכאן ושוב שניים מכאן, והפיקה באמצע. כל שיש בו גידים ועצמות - הרי זה אבר. ושאין בו גידים ועצמות - אין אבר, והיותה עולה מן המנין. חסר שאין בו אלא מעתים יתר, שיש בו מעתים ועתמים ואחד - כלם מצטרפים למניין מאה עשרים וחמש,andi אין בו מניין, ואין בו רבע עמותות.

מפעת אקלות פרק שני

א. יישראל שחת בהמה טמאה לעובד כוכבים, שחת בה שניהם או רב שניהם, ועודין מפרכסת - מטמא טמא אוכלין, אבל לא טמא נבלות. אבר הפורש ממנה - כפורש מן החיה. ובשר הפורש ממנה - כבשר הפורש מן החיה ואסורה לבני נח. ואפלו מטהה הפורש לישראל, שחת בה שניהם, או רוב טהורה לא בזבז. וכוכבים שחת בה שניהם, וудין היא מפרכסת - מטמא טמא אוכלין, אבל לא טמא נבלות. ואבר הפורש ממנה - כפורש מן החיה. ובשר הפורש ממנה - כפורש מן החיה. ואסורה לבני נח. ואפלו מטהה הבהמה. נהרה - אינה מטמא טמא אוכלין. שחת בה אחד או רב אחד - אין בה טמאה של כלום. שחת עובד כוכבים במקום שאין ישראל עושה אותה טרפה, ובא ישראל וגمرا - מותר באכילה. שחת ישראל, בין במקום שעושה אותה טרפה, ובין במקום שאין עושה אותה טרפה, ובא עובד כוכבים וגمرا - שחייב פסולה. שחת בה ישראל שניים או רב שניים, אחד עובד כוכבים ואחד ישראל, חותק ממנה בשר וממתין לה עד שתמות, ומתר באכילה.

מפני שסורחין את הפה, וחכמים מטמאין. אלוחית של שמן, ושל יין, שנטל פיה, אם נטלת ביד אחת - טמאה. ואם בשתי ידיים - טהורה. פנס של זכוכית שיש בו בית קבול שמן - טהור. בית קבול נר - טהורה. ואני טהור אלא המשמש את הצך. המטה, והכפא, והפססל, והקדרא, ועריסת של זכוכית, וכל מדרס כליל זכוכית - טהורהן. האולר, והקובלט, והמטוטלת, והמשקלות, והעכירין, והכן, והכנה של זכוכית טהורהן.

מפעת אקלות פרק ראשון

א. אחד הנוגע, ואחד המאהיל, ואחד המסייע - כלון מוגין במת. אין לך שמטמא במשה אל אדם בלבד. האוכלין והמשקין והכלים אין מטמאין במשא. אמר רבי יודי: כרך זו אתה יכול לומר בזב, כל הטמא במת טמא שבעה - טהור בזב טמא ערב. וכל הטמא במת טמא ערב - טהור בזב מכלום. כיצד? אדם באדם שניהם במת ואחר בזב. כלים בכלים - שלשה במת וشنיהם בזב. כלים ארם וכליים - ארבעה במת ושלשה בזב. בפה דבאים אמורים? בתורתה ובקדושים, אבל אין הנזיר מגולח אלא על המת בלבד, ואין חיבים על טמא במת בלבד. אמר מקדש וקדשו: יש לי חמשה: השפוד התהוו באهل, או הנוגע באهل. אמרו לו: האهل והשפוד - שם אחד זו.

ב. העובד כוכבים והבהמה, וכן שנינה, וכל חרס, והאוכלין והמשקין הנוגעים במת. כלים הנוגען בהן - טהורהן. וכשם שאבר מן החיה שחר עצם באדם - טהורה. אך בנבלות ובשרצים - טהורה. המ: בין באדם, ובין בהמה, ובין בחריה, ובין בעופות, ובין בנבלות, ובין בטופות, ובין בשקצים, ובין ברמשים - טהור. וזה בין עליון ממש פגול נותר וטהור, ומטהה כזית במשה וכעדרשה במגע. כללו של דבר: מה הרי הוא כבשר לכל דבר.

תוספות

השלם

ו. עצם כשועורה, הפורש מן האבר מן החי. רבינו נחוניא מטמא. השיבו את רבינו נחוניא שלוש תשומות: לא! אם אמרת במת שיש בו רביע רקב, תאמר באבר מן החי, שאין בו רב רביע רקב? דבר אחר: מי תלוי במי? אבר תלוי בעצם או עצם תלוי באבר? העצם תלוי באבר! אפשר שהעצם מטמא במגע ובמשא, והאבר יהא טהור? אמר רבינו נחוניא: מהה אני, אם טמא רבינו נחוניא, לא טמא אלא בזמן שיש באבר עצם בשועורה, שהיה זה וזה מטמא במגע ובמשא. השיב רבינו יוחש על דברי שניהן, ומה החי שיש בו רמח' אברים עצם ובשר, הפורשין ממנה טהורין, אבר שאין רמח' איינו דין שהיה העצם ובשר הפורשין ממנה טהורין? השיב רבינו על דברי רבינו יהושע: לא! אם אמרת בפירושין מן החי, שכן פרשו מדבר טהור, תאמר בפירושין מן האבר שכן פרשו מדבר?

מחלוקת אהלוות פרק שלישי

א. אמר רבינו יהודה: לא נחלקו רבינו עקיבא וחכמים על רבייעית דם שפרשה משני מתיים, שהוא טהור, על מה נחלקו? על רבייעית דם שפרשה משתי רבייעיות משני מתיים, שרבי עקיבא מטמא וחכמים מטהרין. רבינו שמעון בן יהודה אומר משום רבינו שמעון: לא נחלקו רבינו עקיבא וחכמים על רבייעית דם שפרשה משתי רבייעיות, משני מתיים שהוא טמאה, על מה נחלקו? על רבייעית דם שפרשה משתי מתיים, שרבי עקיבא מטמא וחכמים מטהרין.

ב. אבא שאול אומר: רבייעית תחולת דמו של קטן. דם הקטן שציא ממנה כלו, ואין בו רבייעית. רבינו עקיבא אומר: כל שהוא. וחכמים אומרים: רבייעית, שרבי עקיבא אומר: טמאה בדם וטמאה בעצמות, מה עצמות אף על פי שאין בהן רביע טמאין, אף

² שער את רוב החוליות מפניה, וכך על פי

שמנהות בצדקה – טהורת.

ב. מלא פרוד רקב¹ שאמרו – ישנו מעקר אצבעותיו ולמעלה; דברי רבינו מאיר וחכמים אומרים: מלא חפני. ואיזהו מטה שיש לו רקב? הנקיbir ערום בארון של אבן, על גבי הרצפה, ועל גבי הובל אל עין, על גבי אבל הנקיbir בכסותו, ובארון של עין, על גבי עפר – אין לו רקב. והנותל עפר מתחתיו – זה עפר קברות, מלא פרוד ועוד. תבוסה שנמצאת בקבר ואין יודע מה טיבת, פרש רבינו אלעזר ברבי צדוק: בורר את הצורות ואת הקיסמין, נוטל את הנדיין ומגין את הספק. וזה עפר קברות מלא פרוד ועוד.

ג. שדרה שגרה רב חיליות ממנה², אף על פי שלולה קימת – טהורה. בזמן שהיא בתוך הקבר, אפלו משברת ואפלו מכתת – טמאה, מפני שהקבר מצפה.

ד. הגלגולת שהיה בה נקב אחד ארוך, או נקבים הרבה – מצטרפין למלא מקדמה. אמר רבינו יוסי בן המשל: מעשה בעין בול באחד שנחתכה גלגולתו, ותלה עליה הרופא מטלת של קרייה, וחיה. אמר לו רבינו שמעון בן אלעזר: ממשizia? אף על פי שהיה כל ימות חמלה, וכיון שעברו עליו ימות האננה מיד מת.

ה. פזית בשר הפורש מאבר מן החי; רבינו אליעזר מטמא. השיבו את רבינו אליעזר שחי תשומות: לא! אם אמרת במת שיש לו וברב רביע רקב, תאמר באבר מן החי שאין לו רב רביע רקב? דבר אחר, מי תלוי במי? אבר תלוי באבר, אפשר שהבשר מטמא במגע ובמשא ובאהל, והאבר יהא טהור? אמר רבינו שמעון: מהה אני, אם טמא רבינו אליעזר, לא טמא אלא בזמן שיש באבר בשר כראוי, שהיה זה וזה מטמא במגע ובמשא ובאהל.

¹ פרוד – בק. רקב – עפרות הפת שגרוב.

תוספות

השלם

לו רבוי אליעזר: עקיבאה! והלא טמאת האهل מועעת בשניין, והרי הן מטמאין בקה, ואילו מטמאין באهل הטעט לא יטמא במשאה מרבה? נסתלק רבוי עקיבא וקפוץ רבי יהושע. אמר לו: מרבה טמאות האهل מטמאת המשאה, שהמאהיל על המת בסכה טמא, ומיסתו טהור. והעושה סכחו על פתחו של קבר - המאהיל עליה טמא והמשיטה תהור. אמר רבוי שמעון: זה הוא הנידון, אם סכה שיש לה פתח - הרי היא החוצצת על גביה, אם סכה שאין להفتح - זה הוא גולל עצמו. אלא כך צריך להסבירו: מרבה טמאות האهل מטמאת משאה שהכל מטמאין באهل, ואין לך שהוא מטמא במשאה אלא אדם בלבד. מעשה בית דין ביהודה, באחד שמנת ערבי פסח, והלכו לקברונו ונכנסו האנשים וקשו החבל בגולל, משכו האנשים מבחוון ונכנסו הנשים לקברונו, והלכו האנשים ועשו פסחיהם לערב.

ה. שתי אבניים גדולות של ארבע ארבע טפחים שעשאן גולל לקבר, המאהיל על גבי שתיהן - טמא. נתלה אחת מהן, המאהיל על גבי שניה - טהור, מפני שיש לטמאה זו דרך שתצא.

מפתח אקלוט פראך רביעי

א. רבוי יוסי אומר: מלא תרוד רקב מטמא במגע ובמשאה ובאהל. רבוי שמעון אומר: שלש טמאות פורשות מן המת, שרים בכל אחת, והשלישית אין בהן. ואלו הן: גולל, וודפק, ועצם כshawrah, מלא תרוד רקב. גולל ודופק - מטמאין במגע ובאויר, ולאין מטמא באهل. והיכן הוא משאן עם אחד מהן? עצם כshawrah מטמא במגע ובאויר, ולאין מטמא באهل. והיכן הוא אהיל עם אחד מהן? מלא תרוד רקב. מלא תרוד רקב מטמאין במשאה ובאהל, ולאין מטמא במגע. וכן היה רבוי שמעון אומר: בזיה מת השחקון, אפלו לעשרה - מטמא במשאה ובאהל, ולאין מטמא במגע.

הדרם אף על פי שאין בו רבייעית - טמא. השיבו את רבוי עקיבא שלש תשוכות: לא! אם אמרת בעצמותם שכן טמא שלא רבע, תאמר בדים שאין טמא אלא לרבע רבע, אחר: לא! אם אמרת בעצמותם טמא ממןו טמא, תאמר בדים שאין טמא אלא לרבייעית? דבר אחר: לא! אם אמרת בעצמותם טמא שבלן לפניך, תאמר בדים, שאין אומרים שams נשתייה הימנה טפה כל שהוא תהור? אמר לנו: אף אני לא אמרתי אלא בזמן שיצא כלו. אמרנו לו: אי אפשר בכך.

ג. רביע עצמות, רב הגויה בג德尔, ואף על פי שאין בהן רביע - טמאיין. ורב רביע עצמות מרוב הגויה במניין ועצמות, רוב הגויה במניין, ואף על פי שאין בהן רביע - טמאיין. רבוי יהודה אומר: בלשון אחר: בית שמאי אומרים: מעzmot, מושנים או משלשה מן הגויה. בית הלל אומרים: רביע עצמות מן רוב מגניין או מרוב מגניין, רב מגניין או רוב מגניין של מה, אף על פי שאין בהם רביע - טמאיין. שמאי אומר: אף מעzmot אחד, ואיזהו מגניין? השוקים, והירכים, והאלעות והסדרה. ואיזהו מגניין? אצבעות ידים ורגלים, ובכלב שיחא בו מאה עשרים וחמשה. אמר רבוי יהושע: יכולני לעשות דברי בית שמאי ודרכי בית הלל כאחד. מושנים וירוך אחד - דברי בית שמאי. ובפרק ידיו ורגליו לדברי בית הלל, ובסדרה וגלוילת - דברי שמאי. חצי רבוי מגניינו וחצי רב מגניינו - אין מצטרפין. כחצי זית בשר וכחצי זית נצל - מצטרפין זה עם זה, ושאר כל הטמאות שבמת - אין מצטרפות זו עם זו, מפני שלא שוו בשעריהם.

ד. הגולל והדפק - מטמאין במגע ובאהל, ולאין מטמאים במשאה. רבוי אליעזר אומר: מטמאין במשאה מקל וחותם: מה אם מטמאין במגע הקל, לא יטמאו במשאה החותם? אמר לו רבוי עקיבא: אם מטמאין במגע המרבה - יטמאו במשאה מעט? אמר

תוספות

השלם

מבחן ושערו מבענין, אף על פי שאין באهل אלא כל שהוא, הבית מהיל עליו טמא. העצם שיש עליו שני חכאי זיתים, אחד תחוב בידיך אדם ואחד תחוב בידך שמיים, הכנס את התחוב בידיך אדם לפני הבית – טמא, מפני שהבورو מצטרף עמו. הכנס את התחוב בידיך שמים לפנים הבית – טהור, מפני שאין חבورو מצטרף עמו. שני עצמות ועלהם שני חכאי זיתים, והכנס ראשיהם לפניהם. היהודה בן נקוסא אומר משום רבינו יעקב: אפלו שנינן תחובין בידך שמים – טהור, שאין שני עצמות מצטרפין לכשני חכאי זיתים. אבד פיזית מן המת בתוך הבית, ובכךו ולא מצאו – הבית טהור, לכשימים – הבית מטמא למפרע.

ה. כל משקה המת – טהורין חוץ מדם, וכל מראה דמים במת – הרי אלו טמאין.

ו. ואיזו היא דם תבוסה? פריש רבינו אליעזר בן יהודה: הרוג שיצא ממנו רבייעית דם בחיו ובמוות, ספק בחיו יצא, ספק במותו יצא, ספק בחיו ובמוות – זה הוא דם תבוסה. וחכמים אומרים: ברשות היחיד – ספקו טמא. ברשות הרבים – ספקו טהור, אלא אליו דם תבוסה? הרוג שיצא ימננו רבייעית דם בחיו ובמוות, ועדין לא פסק, ספק רבו בחיו ומעותו במותו, ספק מעוטו בחיו, ורבו במותו, וזה דם תבוסה. רבינו יהודה אומר: הרוג שהיה מטול במטטה ורקמו מנטף לגומה – טמא, מפני שתפה של מיתה מרובת בו. וחכמים מטהרין, מפני שתאהן ראשונה גפסק. רבינו שמואן אומר: צלוב שדמו שותת, ונמצאת תחתיו רבייעית דם – טמא. אבל מת שדמו מנטף ונמצא תחתיו רבייעית דם – טהור. ורבינו יהודה מטהר, שאין אומר טפה האחרונה של מיתה עקרה לה על גבי העץ. כשהתמאן לומר, שלשה רבייעיות הן. כיצד? לכה מכת מות ומפרפר,

ב. אמר רבינו יהודה: ששה דברים היה רבי עקיבא מטמא וחזר בו. מעשה שהביבאו גפotta של עצמות לבית הכנסת של טורסיהם והניחום באoir בית הכנסת, נכנס תודוס הרופא וכל הרופאים עמו, ואמרו: אין כאן שדרה מפת אחד, ולא גלגלת מפת אחד.

אמרו: הויל ווש כאן מטמאים ויש כאן מטהרין, נעם למןן. החילוי מרבי עקיבא, ותהר. אמר לו: הויל ואתה הוא שחייתה מטמא – טהרת, והוא טהורין. אמר רבינו שמואן: רעד יום מיתתו של רבינו עקיבא היה מטמא, ואם משפט חור בו, אני יודע.

ג. חלב המת שהיה שלם וחתיכו – טהור. שאין חבור – אדם חبور. אתרג שגפוץ ותחכו בכוש – איןנו חבור, שאין חבור און חבור. קולית המת שעשאו יד לפכי – הרי זה איןנו חבור, שאין חבור און חבור. פיזית מן המת שנחלק לשניים – טמא, ואיןו חושש שםא חסר. רבייעית דם שנחלקה לשניים – טהורה, ואיןו חושש שםא חסרה. אתרג שנחלק לשניים – טהור, ואיןו חושש שםא חסרה. מנחה שבלווה חמשה כהנים – כשרה, ואיןו חושש שםא חסרה. פנה מכליאן אומר: אם הפליג – הרי זו פסולת. פיזית מן המת וכזית נצל, ומלא פרוד רקב שיש בו עperf כל שהוא – טמא. רבינו שמואן מטהר, מפני שבטל.

ד. רבייעית דם שנבלעה בכוסות, כיצד משערין אותה? מביאין מים במדה ומכבסה בהן, וambilain מים אחרים ונותן לתוךה רבייעית דם, אם היה מראן שוה – הרי זו טמאה. אם לאו – טהורה. רבינו יוסי אומר: זקנים הראשונים היו אומרים: מקטפרס³ – ולפעמים – הבית טמא, מקטפרס ולחווץ – הבית טהור. חזרו לומר: קטפרס, בין מבפנים לבין מבחוץ – הבית טהור. המת

³ קטפרס – מקום משפט אשר לא ניתן בו

הדבר אבל ותגלויג וירד (מרקוז, רמ"ס).

תוספות

הפורשותמן המה – כמת. ופתחו – ארבעה טפחים.

ב. ביב שהיא קמור מתחת הבית. יש בו ארבעה טפחים וושם ביציאתו ארבעה טפחים. ונפל בתוכו – הבית טהור. נפל בבית – מה שבתוכו טהור. יש בו ארבעה טפחים ואין ביציאתו ארבעה טפחים, נפל בתוכו – הבית טהור. נפל בית – מה שבתוכו טהור. אין בו ארבעה טפחים, אין ביציאתו ארבעה טפחים. ונפל בתוכו – הבית טהור. נפל ביב מבעניהם וצר מבחווץ, טמאה ברחוב – הבית טהור. טמאה באצ'ר – הבית נדון מחיצה על מחיצה. טמאה בבית באצ'ר – רחוב בין ברחוב בין באצ'ר הבית טהור. ושבצ'ר נדון מחיצה על מחיצה. רחוב מבחווץ וצר מבעניהם, טמאה ברחוב – רחוב מבחווץ ובצ'ר – הבית טהור. טהורין, ושבצ'ר – בית הפלים שברחוב – טהורין, ושבצ'ר – טמאיין. מורה רביה יהודה בשקפני ובסלאין, שאף על פי שאין כאלה, אבל חשובין כאלה.

ג. מגדר שהוא עומד, בין בחצר בין באוריר – טמאה בתוכו, כלים שבבערו – טהורין. טמאה שבבערו כלים שבתוכו – טהורין. ורבו יוסי אומר: ממחזה על מחזה. היה עומד בזווית הבית וטמא בתוכו – הבית טהור, טמאה בבית – מה שבתוכו טהור, שדרך הטמאה ליצאת ואין דרכה לכנס. כלים שבינו לבין הארץ, ושבינו לבין הכתל, ושבינו לבין קורות, אם יש שם פותח טפח – טמאיין. ואם לאו – טהורין. טמאה שם – הבית טהור, שבקטל מאחריו ושבמצעיבה מעלה גביו – נדוניין מחיצה על מחזה.

ד. טמאה תחת רgelו או על גב רgelו, והיא רוצצת, טמאה בוקעת ועולה בוקעת ויורדת. למה זה דומה? לעמוד ששהוא עומד בזווית הבית וטמא תחתיתו, והיא רוצצת, טמאה בוקעת ועולה בוקעת ויורדת. היה מטל על מתחנו ומגף, וטמא תחתיתו, כנגד עביו והיא רוצצת, או על גב דלתות והיא

ויצא הימנו רבייעית דם ועקרונו בחזקת שהוא חי, והניחוהו למקום אחר, ויצא הימנו רבייעית דם, ראשונה דם חיים, ושניה דם פבוסה, שלישית דם הפיטה. ומה בין דם הפיטה להזיר מגלח עליון, וחיבין עליון על המיטה – הזריר מגלח עליון, וחיבין עליון על טמאות מקדש וקדשו. ודם הפיטה אין הנזיר מגלח עליון, ואין חיבין על טמאות מקדש וקדשו.

ד, ז אמר רב אליעזר: בראשונה היו זקנים חילוקין, מחלוקת אומרים: רבייעית דם, ורקע עצמות. ומחלוקת אומרים חצי קב עצמות וחצי לוג דם. בית דין שאחריה אמרו: רבייעית דם ורקע עצמות לתרומות ולקדשים. חצי קב עצמות וחצי לוג דם לנזיר ולמקדש. אמר רב אליעזר: כשהשלכתי לערדסקיא, מצאתי את רב מאיר ואת רב יהודה בן פתורא, שהיה יושבין ורבי בhalbכה. יהודה בן פתורא אומר: רבייעית דם אין הנזיר מגלח עליון, ואין חיבין על טמאות מקדש וקדשו. אמר לו רב מאיר: אל תה זו קלה מן השزان, מה שרש הקל שאין הנזיר מגלח עליון – חיבין עליון על טמאות מקדש וקדשו, רבייעית דם חמורה, איינו דין שהיה חיבין עליה על טמאות מקדש וקדשו? שתק יהודה בן פתורא. נמתי לו: רב מאיר! אל תבבו לי, בקי היה לך מיהושע בך מפל? נס לוי: הנה! ובבעל מלאכות היה. נמתי לוי, בלשון הזה אמר לי ממש רב ירושע, כל טמאה מן המת שהנני מגלח עליה – חיבין על טמאות מקדש וקדשו, וכל מן המת שאין הנזיר מגלח עליה – אין חיבין על טמאות מקדש וקדשו.

מפעכת אקלות פרק חמיש'

א. רב יeshumail אומר שם רב נתן: אהל מות שהוא פחות מאربعה טפחים – פתחו במלואו וגגו טהור. רב שמעון בן אליעזר אומר שם רב יוסי אמר: מות שהוא יתר מאربعה טפחים – פתחו במלוואו. רב יוסי אומר: השדרה והגיגלת כמת. אחרים אומרים שם רב נתן: כל הטמאות

תוספות

השלם

נמצא, טהור לחטאת מציל לעצמו, וטהור
לתרומה מציל לעצמו.

ו. lagiin שהוא מלא משקין תורהין, ובן
ליגין אחר, ויש שם משקין - שניהם טמאין.
האשה שלשה בערבה וידיה עסוקות בבצק,
כל זמן שגבהת זו ומנתת זו, מגבתת זו
ומנתת זו - הבצק טהור. כשהכה ידיה דימנו
והחזרתו - טמא הבצק. אמר רבי יהושע:
בושנו מדבריכם בית שפאי, אפשר אשה
וערבה טמאין טמאת שבעה, והבצק טהור?
ליגין טמאיין טמאת שבעה ומشكין תורהין,
אחר שעמד, אמר לנו רבינו פלמיך אחד
מתלמידי בית שמאי: רבוי! אמר לנו רבנן
טעם שבית שמאי אומרם בו? אמר לו:
אמור! אמר לו: כליו של עם הארץ, מהו,
טמא או טהור? אמר לו: טמא. אמר לו: כליו
טמא חוץ או אינו חוץ? אמר לו: אינו
חוץ. אמר לו: זהו טמא של בית שמאי.
אמר לו: והלו טהרתם אוכלם ומشكין
שבתוון! אמר לו: לכשתחנהו. ואכל לטרhor
את הכלים שתחנהו לך ולך. מיד הילך רבי
יהושע, ונשתתח על קבריו בית שמאי.
ואמר: נענית לך עצמות בית שמאי, אם
סתומות שלכם לך, מפרשנות שלכם על אחת
כמה וכמה! אמרו: כל ימי השחרו שניינו
מןני תענינו.

מסקנת האלוות פרק שיישי

א. רבי יהודה אומר ממש רבי יהושע: כשם
שהכלים מצילין עם אהליין שיש להן
דופנות, כך מצילין עם אהליים שאין להן
דופנות. אחד כלוי חרס ואחד כלוי עץ -
טהורים. ומה דברים אמרים? בכלי שיש
בו טפח על טפח, אבל בכלי שאין בו טפח
על טפח - אינו מציל. ומה דברים אמרים?

רווצחת - טמאה בזקעת ועולה בזקעת
וירודת. כלים שבטרקסטאות מכאן ומכאן -
טהורהין.

ה, היה עומד בתוך הפתח ונפתח לחוץ,
טמאה בתוכו - הבית טהור. טמאה בבית
מה שבתוון טמא, שדרך הטמאה לא צאת
ואין דרכה לננס. אמר רבי יוסי: בן הכלכה,
יפה פמ' הכללי להצליל מפה צמיד פtile, או
מצח האלים. אם מציל הוא מלך צמיד
פטיל בגולל, קל וחומר על ידי האלים.

ו. היה מוכני שלו מושוכה לאחריו שלוש
aczvotot, וטמאה שם, נגדר הקורות - הבית
טההור, כלים שכונגד הזית, רבי מטמא
וחכמים מטהרין, שאני רואה את הקורות
כאלו הן יולדות וסותמות. דבר אחר: אין
טמאה נכתת לאهل, ואני וצאה הימנע,
אללא בפומח טפח. אמר רבי: רואה אני
דבריהם מדברי. כלים שכונגד הזית, רבי
מטמא וחכמים מטהרין. במא דבריהם
אמורים? בפרוץ, אבל במגפת - הרי הוא
בקבר סתום, ומטמא מכל סביבה.

ז. אמר רבי יוסי: בא רבי יוחנן בן נהרי אצל
אבא חלפהא, אמר לו: מה אתה אומר בעין
של תנור ונסר נתון על גבה? אמר לו: טמא.
בקעה טמאה את הנסר, נטמא הנסר וטמא
את החנור, אמר לו: אף אני אומר כן, אלא
שעקביה מטהר. עין של תנור שיש בה גבה
טפח ואין בה וחב טפח, יש בה וחב טפח
וain בה גבה טפח - טהור.

ח. ארבה שבין בית לעליה וקדרה נתונה
עליה, ונគובה בכונס משקה, רבי עקיבא
אומר: מצלה. וחכמים אומרים: אינה
מצלה. נפתחה במויציא זיתים - מצלה עד
פחות מטפח.

ט. קנה שחתכה למי חטא וAPER חטא -
מצלה על החטא ואני מצלה על
התרומה, שתמץא אומר טהור לחטא
מציל לעצמו. כיצד? היו שם שני כלים,
אחד טהור לחטא ואחד טהור לתרומה.

תוספות

השלם

אומר: בזו היא מחלוקת שרבינו עקיבא אומר: מחלוקת ווחכמים אומרים: אינה מחלוקת. היה ראש אחד נתן על כותלו של הבית, וראשה אחד נתון על כותלו של גנבה. היהת הצד המשמש בבית - מחלוקת. בא שאול אומר: אף בזו היא מחלוקת.

בזמן שהוא אפוץ⁴ טפח אחד מבחוץ, ובמבנים ממשני צדדים, אבל אם היה אפוץ חצץ טפח מקאן וכחצץ טפח מקאן - הרי זה אינו מצליל.

ב. קדרה שהיא נתונה הצד דופנו של אهل מבחוץ, טמאה תחתיה ורוצצת - טמאה בוקעת ועולה בזקעת וירדתו. היהת גבורה מן הארץ טפח, טמאה תחתיה - תחתיתך טמא, תוכה וגבה מופיע טהור, מופיע טהורה או על גבה - הכל טמא.

ג. היהת כפישה⁵, טמאה תחתינו והיא רוצצת - טמאה בזקעת ועולה בזקעת וירדתו. היהת גבורה מן הארץ טפח, וטמאה תחתיה - תחתיתך טמא, תוכה וגבה טהור, מפני שהיא נדונית בשפיעו אהליין. בתוכה או על גבה - כנגדו עד הרקייע טמא. היהת נתונה על גבי שתיתודת מבחוץ, משוכחה הימנו בפתחה טפח - אינה מחלוקת בפחות טפח. רבינו עקיבא אומר: מחלוקת. ווחכמים אומרים: אינה מחלוקת. כתל שמקצתו משמש לבית ומקצתו משמש לגנבה, היהת נתונה הצד המשמש בבית מחלוקת מצד המשמש. בית המשמש לגנבה - אינה מחלוקת.

ד. קורה שהיתה נתונה מכתל לכטול וקדירה בה, אם אין בין פיה לקורה פותח טפח - הרי זו מחלוקת; דברי רבינו עקיבא, ווחכמים אומרים: אינה מחלוקת, עד שהיא אפוצה בארץ, וב庫ורה פחות מפתח טפח. אם יש בין פיה לקורה פותח טפח - אינה מחלוקת. היהת אפוצה בארץ וב庫ורה, אם אין בין פיה לקורה פותח טפח - הרי זו מחלוקת. יש בין פיה לקורה פותח טפח - אינה מחלוקת. היהת פיה למעליה מדבק לקורה - הרי זו מחלוקת. היהת משוכחה הימנו בפתחה טפח - אינה מחלוקת. פחות מטפח, בא שאול

⁵ כל הפהיך ארבעים כאה.

⁴ איזו היא אפוצה כל שאין לה טפח ממקום

אחד (משנה אהלוות ט, 5).

בעזהשיות

באקומט אויף די פאסט יעדע וואך בעז"ה
בית נצחי, גליון היכל הקודש,
עצתו אמונה, און קריית ברסלב בלעטל

\$3.96
א חודש
(4 וואכן)

\$3.96
א חודש
(4 וואכן)

\$11.96
א חודש
(4 וואכן)

\$11.96
א חודש
(4 וואכן)

רופט 102 / 718-387-2691

שייקט אן אימעל צו subscribe@kerenhadfusa.org

MAR - '21

Nissan

נִיסָן

תשפ"א - 5781

21	ראשון Sunday	ח 8	עלות השחר ..... ס"ז ק"ר"ש - ג"א ..... ס"ז תפלה - מ"ג"א ..... שכעה ..... בבל: פסחים קא • ירושלים: כהנות ז • מוספთא: כלים בטעא ז בר: ישעה כ-כ • רמב"ם: נועה בתוליה ג	5:45 ..... 9:24 ..... 10:37 ..... 7:09 ..... 7:09 ..... נץ החמה ..... ס"ז ק"ר"ש - ג"א ..... ס"ז תפלה - מ"ג"א ..... שכעה ..... בבל: פסחים קא • ירושלים: כהנות ז • מוספთא: אהלוות א בר: ישעה כ-כ • רמב"ם: שוטה א
22	שני Monday	ט 9	עלות השחר ..... ס"ז ק"ר"ש - ג"א ..... ס"ז תפלה - מ"ג"א ..... שכעה ..... בבל: שקלים ב • ירושלים: כהנות ז • מוספთא: אהלוות ב בר: ישעה ל-לא • רמב"ם: שוטה ב	5:43 ..... 9:23 ..... 10:36 ..... 7:10 ..... 7:10 ..... נץ החמה ..... ס"ז ק"ר"ש - ג"א ..... ס"ז תפלה - מ"ג"א ..... שכעה ..... בבל: שקלים ב • ירושלים: כהנות ז • מוספთא: אהלוות ב בר: ישעה ל-לא • רמב"ם: שוטה ב
23	שלישי Tuesday	כ 10	עלות השחר ..... ס"ז ק"ר"ש - מ"ג"א ..... ס"ז תפלה - מ"ג"א ..... שכעה ..... בבל: שקלים ג • ירושלים: כהנות ז • מוספთא: אהלוות ג בר: ישעה ג-ג • רמב"ם: שוטה ג	5:42 ..... 9:22 ..... 10:35 ..... 7:11 ..... 7:11 ..... נץ החמה ..... ס"ז ק"ר"ש - ג"א ..... ס"ז תפלה - מ"ג"א ..... שכעה ..... בבל: שקלים ג • ירושלים: כהנות ז • מוספთא: אהלוות ג בר: ישעה ג-ג • רמב"ם: שוטה ג
24	רביעי Wednesday	יא 11	עלות השחר ..... ס"ז ק"ר"ש - מ"ג"א ..... ס"ז תפלה - מ"ג"א ..... שכעה ..... בבל: שקלים ג • ירושלים: כהנות ג • מוספთא: אהלוות ג בר: ישעה ג-ג • רמב"ם: שוטה ג	5:40 ..... 9:21 ..... 10:35 ..... 7:12 ..... 7:12 ..... נץ החמה ..... ס"ז ק"ר"ש - ג"א ..... ס"ז תפלה - מ"ג"א ..... שכעה ..... בבל: שקלים ג • ירושלים: כהנות ג • מוספთא: אהלוות ג בר: ישעה ג-ג • רמב"ם: שוטה ג
25	חמישי Thursday	יב 12	בדיקת חמץ עלות השחר ..... ס"ז ק"ר"ש - ג"א ..... ס"ז תפלה - מ"ג"א ..... שכעה ..... בבל: שקלים ה • ירושלים: חמנות ח • מוספთא: אהלוות ד בר: ישעה לד-לה • רמב"ם: שוטה ד	5:38 ..... 9:20 ..... 10:34 ..... 7:13 ..... 7:13 ..... בדיקת חמץ עלות השחר ..... ס"ז ק"ר"ש - ג"א ..... ס"ז תפלה - מ"ג"א ..... שכעה ..... בבל: שקלים ה • ירושלים: חמנות ח • מוספთא: אהלוות ד בר: ישעה לד-לה • רמב"ם: שוטה ד
26	שישי Friday	יג 13	עלות השחר ..... ס"ז ק"ר"ש - מ"ג"א ..... ס"ז תפלה - מ"ג"א ..... שכעה ..... בבל: שקלים ה • ירושלים: חמנות ה • מוספთא: אהלוות ה בר: ישעה לא-לא • רמב"ם: אסורי ביהא א	5:37 ..... 9:19 ..... 10:33 ..... 7:14 ..... 7:14 ..... עלות השחר ..... ס"ז ק"ר"ש - ג"א ..... ס"ז תפלה - מ"ג"א ..... שכעה ..... בבל: שקלים ה • ירושלים: חמנות ה • מוספთא: אהלוות ה בר: ישעה לא-לא • רמב"ם: אסורי ביהא א
27	שבת'ק Shabbos	יק 14	צ'ו, שבת המגדול עלות השחר ..... ס"ז ק"ר"ש - מ"ג"א ..... ס"ז תפלה - מ"ג"א ..... שכעה ..... בבל: שקלים ז • ירושלים: כהנות ז • מוספთא: אהלוות ז בר: ישעה לא-לא • רמב"ם: אסורי ביהא ב	5:35 ..... 9:18 ..... 10:32 ..... 7:15 ..... 7:15 ..... צ'ו, שבת המגדול עלות השחר ..... ס"ז ק"ר"ש - מ"ג"א ..... ס"ז תפלה - מ"ג"א ..... שכעה ..... בבל: שקלים ז • ירושלים: כהנות ז • מוספთא: אהלוות ז בר: ישעה לא-לא • רמב"ם: אסורי ביהא ב

**פאות נאפק גייט נישט אַוועק פֿעַן אַמענטש, נָאָר אַוְיב עַר הֵיט זִיך דִי אַוְינַן
אוּן דִי מַחְשָׁבָה.**

(ספר המורות אות נאפק סימן ט)